

Láska menom Ježiš

Autorem príspevku je pan Peter Magula.

Pro mnohé, zejména narodené po roce 1989, se již slovenština vzdálila, proto nabízíme překlad do češtiny [zde...](#)

Aký je to pocit, vidieť v ľuďoch viac ako oni sami v sebe? Byť v každej ich slze, zrodenej zo smútku či šťastia, ktorá zo srdca pramení. Aké je vidieť to, a byť tým, čo ničím uchopiť sa nedá, a predsa je všetkým? Byť bez smrti stále tu, v prosbách a smútku bohatých, aj vo vďake žobráka, v každom úsmeve dieťaťa, aj v tichu tváre, ktorá meno nemá. Aký je to pocit, milovať rovnako tých, ktorí ťa uctievať, smejú sa ti, aj tých, ktorí o tebe nevedia? Nemilovať ženu či muža, ale milovať človeka a dať mu s láskou slobodu. Slobodu, v ktorej pácha dobro aj zlo v tvojom mene, no bez nej nebolo by Lásky. Aký je to pocit, prizerať na hádky alebo vojny, keď miluješ obe strany? Aké to je mať moc a toľko Lásky a darovať v nej človeku poznanie?

Poznanie, ktoré po Strome života za Pravdou sa ťahá ako liana živená túžbou a zbožňovaná rozumom. Aké je to, milovať týchto ľudí, ktorí opití rozumom šplhajú sa hore a zabúdajú na ten Strom? Každý z nich šplhá po svojej liane, zamotaný vo vlastných výhonkoch poznania, čo bez pokory len nenásytné chápadlá sa stanú. Ich túžba lačná po poznaní života stáva sa bez Lásky jeho aj vlastnou záhubou, keď nevidia zmysel poznania a života druhých, ktorí tiež za Svetlom ťahajú sa z inej strany. Za tým istým Svetlom, po tom istom Strome života, na ktorého korene už zabudli, aj keď jeho semienko každý v sebe nesie. Aký je to pocit, vidieť ich všetkých pachtiac a strkajúc kto vyrastie vyššie so svojou pravdou a pritom ich všetkých milovať? Sledovať ako žiť chcú na úkor iných, ak trochu poznania viac majú, no Láske sa o to viac vzdávajú.

Aké je to byť tým Svetlom odkiaľ život prichádza, byť ním a s Láskou sa na všetko dívať? Aké to je vidieť do ich tieňov, v ktorých sú sami slepí a objímať ich tam, kde oni nič necítia? Dívať sa na nich obdarených slobodou a poznaním ako v slepote ubližujú sami sebe aj druhým a volajú pritom Tvoje meno. Dívať sa ako vlastnou ilúziou poblúznení nepoznajú darov, čo k skutočnej láske vedú. Miesto toho dary v Tvojom mene ako zbraň užijú a kopú jamu, už aj tak bezodnú, ktorú krvou naplniť chcú. Aký je to pocit, vidieť aj v takých ľuďoch viac? Byť v ich očiach smiešny, vidieť v tých očiach, čo po krvi volajú odraz svoj. Byť pri tom v nich kúskom malým, čo na Svetlo lásky čaká. Byť tým semienkom Kráľovstva, ktorého veľkosť len z vnútra vidieť sa dá. Kto ukáže im toto Kráľovstvo, ktoré je všade, aj v každom z nich, no bez Svetla nevyrastie a v ich srdciach skryté ostane?

Nájde sa vôbec niekto z tých ľudí, kto opustí svoju nenásytnú lianu a objíme Dušou Strom, ktorý k Svetlu všetkých dovedie? K Svetlu, ktoré nás živí a nechá rozkvitnúť semienko aj s Kráľovstvom v ňom. V tom svete, kde pestujú sa trné miesto Kvetov, ktoré živé sú strachom a už dávno nechránia, ale zraňujú nimi seba aj iných. Ľudské zmysly trnám obrastené sú, aj ich srdce, ktoré semienko nesie, preto trpí vlastnou tmou. Kto k nim so zvesťou o Kráľovstve pôjde so srdcom rozkvitnutým v tele človeka? V tele, ktoré zvyknuté je semienko niešť, a preto nerozozná Kvet. Ako tak veľkú Lásku bude človek niešť a či bude schopný prežiť jeho Kvet? Kvet v čistom Svetle zrodený a vyslaný do šera nenásytných lián a trňov ostrých. Tam, kde semienko Kráľovstva márne v človeku na Svetlo a Lásku čaká.

Tak zo Stromu života do človeka to najlepšie na svet prišlo. Zrodil sa človek s Kvetom v srdci, ktorý nezabudol odkiaľ je jeho Duch. V ňom odkaz čistej Lásky, ktorá sama svieti Svetlom, po ktorom baží nevedomky ľudský svet. V ňom Kráľovstvo nekonečné, len okom nejde poznať, treba cítiť jeho krásny Kvet. Kvet zrodený z ticha, v ktorom aj jemný vánok má mocný hlas. On je tým Svetlom, ktoré aj slnko môže závidieť, lebo vkročiť môže tam, kam ono zasvietiť nemôže. Do sveta, kde ľudia nepoznajú túto krásu, v ľudskom tele ukrytú.

Na svet vlastným Svetlom pozerá a krásu ním preto všade, aj v ľudskej tme nájde. A Láska zo Svetla konečne vidí ten svet ľudským okom a v ňom aj samotného človeka. V ľuďoch boľavým trnám obrastených, v ich tme miesto semienok, už Kvety vidí. Tak vydá sa na cestu k ich srdciam po lúke z ľudských Kvetov, aj keď vidí ju len on. Krása Kvetov sprevádza jeho kroky a on každý úsmevom obdarí. Pozorujúc tú krásu tam, kde iní len trné nájdu, mlčať už nevydrží. A Láska prehovoriť ľudskou rečou musí, no sluch človeka ešte nepočul taký hlas. Ale ako inak, než ľudskou rečou odkaz odovzdať človeku, ktorý nerozumie Pravde v tichu ukrytej? Hlas jasný k nim prehovorí a k ľudským srdciam Pravdu o Slobode s Láskou nesie.

Oni však len reč počujú, čo v ušiach ľahko uviazne. Nik nechápe, neverí zvesti o Kráľovstve, ktoré má každý v sebe ukryté. Ťažko Lásku preniká do ľudských srdc, ktoré na boľavé trné si zvyklo. Ťažko Pravdu poznať keď prichádza z úst človeka, aj keď vonia Kvetom v čistom Svetle zrodenom. Vo svete, kde z nevedomej tmy zo strachu ľudia na svet hľadajú, nepoznajú Lásku Pravdou zahalenú. Strach nedovolí opustiť im tmú. Kde Lásku nesvieti, tam ani Pravdu nejde poznať. V bezpečí nevedomosti srdce svoje trnám chráni a nevidia, že zraňujú sa ním sami. Tak bolesť im je priateľom pred strachom v ich vlastnej tme.

Ale čistá Láska zastaviť sa nedá, lebo s Pravdou a Slobodou v jednom Kveti k srdciam kráča, aj keď telo človeka si oblieka. Kvet zo Svetla zrástol pevne s telom, ktoré nosí ho medzi ľuďmi, ktorí trpia, preto Láska si ho obliekla. Aj keď nikto nerozumie zvláštnej reči, ktorá Pravdou tohto Kvetu vonia, ona cestu pomaly s Láskou hľadá. Ľuďmi v srdci prázdných, tou nekonečnou Láskou plniť začne. Tak tam, kde tma trnami ohradená bola, Svetlo s Láskou preniká. Ale ľuďom dlho bolesť priateľom v ich tme bola, preto bráni ho strach a panika. Až keď slepí vidieť a chromí chodiť začnú, zvedavosť sa stáva pomocníkom, čo strach zaženie a Láska v srdciach rany z vlastných trní zahojí. Zvesť o človeku, ktorý zázraky z Lásky koná vo svete utrpenia, sa ako požiar šíri.

Požiar Lásky, ktorý trne strachu v srdciach spaľuje a dáva možnosť uzrieť Kráľovstvo v semiačku, ktoré každý v srdci nosí. Každý chce poznať otrhaného chudáka, ktorý o Kráľovstve vraví, v ktorom kráľ si je rovný žobráka. O Kráľovstve, v ňom každý smie žiť. Stačí, že v neho uverí. Len pýchy, klamu a všetkej zloby sa zbaviť treba tak, že ju do úprimnej ľútosti zabalí a pre Lásku sa všetkého s pokorou zriekne. Láske všetku tmu a bolesť slobodne odovzdá do Svetla odkiaľ Kvet pochádza. Tak liany nenásytné sa svojej pravdy vzdať musia pre samotný Strom, ktorý do Svetla siaha. To rozpustí ich túžbu nenásytnú, ktorá sa kvôli víťazstvu aj krvou živí. Tak sa cez Lásku samé Pravdou stanú a zažiaria Svetlom, za ktorým sa ťahali.

Ale kráľ, ani žiadny pán nechce v takom Kráľovstve žiť, kde si všetci rovní budú. Tam, kde Láska, Pravda a Sloboda spolu svietia, nemá nikto svetskú moc, ktorá bohatstvom a mečom oplýva. Kráľ chce ostať bohatým kráľom, aj keď bude boľavým srdciam vládnuť. Tak strach a utrpenie sú jeho najmocnejším vojskom, ktoré srdcia tmou a trnami pred Pravdou a Láskou strážia. Ich Kráľovstvo je skutočnejšie a do srdca ľudí sa dostať nesmú, inak to falošné aj s tmou zmizne ako opar, čo skutočnému Svetlu Lásky a Pravde cloní. Preto treba vysmiať chudáka aj s Kráľovstvom a pred všetkými nech len bláznom je.

Neskoro je už však vysmievať toho, ktorého Kvet nosí telo človeka. Lebo aj keď ľudské uši nerozumejú jeho reči, ktorá vonia Pravdou, uzdravených srdca, ktoré rozumejú hlasu Lásky pribúda. A smiešny chudák z Kráľovstva, kde sú si s kráľom jedno, je nebezpečný pre kráľa v kráľovstve boľavých srdca. Sám kráľ preto strach pocíti. Komu bude vládnuť, keď v skutočnom Kráľovstve je každý sám sebe kráľom? Láska nepotrebuje vládcu ani život v bohatstve na úkor iných. Pravým bohatstvom je prítomnosť Lásky a šťastie v každej bytosti, ktorá zbavila sa vlastnej tmy a utrpenia v nej. Tak vôňa Pravdy priniesla strach tam, kde žijú z jeho plodov a mečom bránia v ľuďoch tmu.

Žiar Lásky sa ale všade šíri aj s vôňou Kvetu, s ktorou Pravdu prináša. Nedá sa skryť pred nimi v kamenných hradbách, lebo ak ním ľud zahorí, už nebude komu panovať. Mečom sa Pravda zmeniť nedá, ani oheň Lásky uhasiť. Mocní vládcovia či kňazi, ktorí meču a tme slúžia, sa musia zbaviť Kvetu, ktorý požiar Lásky šíri. Ale nikto, ani sám kráľ nechce mať na rukách pritom krv človeka, ktorý tento Kvet nosí. Oči mocných nevidia Kvet v tele chudáka a nerozumejú reči z jeho úst. Ich nenásytné liany však cítia Svetlo a jeho Pravdu. Z úst chudáka zdá sa im ale smiešna. Zabudli v pýche na vlastné srdcia, a preto srdcia druhých, trnami

doráňané, nestoja im za to vzdať sa bohatstva pre Lásku. Tá istá pýcha s túžbou po bohatstve a moci bráni im, aby Lásku slobodne pustili do svojich srdc zabudnutých v tme. Ale nik nechce pre Lásku a Pravdu o smrti chudáka rozhodnúť, pred očami tých, ktorí Láskou už horia. Aby skutočnú Pravdu a jej Svetlo zakryli, samotný ľud použijú. Svetlo a Pravdu z Kvetu pomocou ľsti nenásytných lián zahalia. A tak reč o spravodlivom Kráľovstve, ktorej nik nerozumie, na to použijú. Zvyšok súdu zariadi strach, hanba a vina, ktoré všetci v kráľovstve bolesti mohli poznať. Ľudia radšej smrť nepoznanej Pravdy volia pred tými, ktorí ponúkajú zdanlivé bezpečie utrpenia, na ktorého trne boli zvyknutí. V nevedomosti a strachu vzdáva sa ľud slobodne Kráľovstva, ktorého Svetlo prišiel im Kvet zo Stromu života ukázať samotným životom človeka.

Tak Láska s Pravdou a Slobodou v jednom Kvetu na smrť kráča v tele chudáka. Nepoznaná tými, ktorých miluje, nesie s Láskou kríž ich nevedomosti. Z trňov, ktorých mali srdcia poráňané, urobia mu teraz korunu. Chcú potrestať chudáka, ktorý sa s kráľom rovná. Za to, že sľuboval neviditeľné Kráľovstvo, ktoré je aj tu v ich tme, aj keď je zo Svetla. Telo Kvetu ľudskou zlobou trápia, nech pred smrťou pozná bolesť, ktorej chcel zbaviť všetkých v Kráľovstve večnom. Tá bolesť z trňov koruny ostáva ich vlastnou bolesťou srdc odkiaľ pochádza. Aj keď krv, ktorá zmáča zem aj rany chudáka nie je ich krvou, ostáva však krvou človeka. Kvet zo Svetla, ktorý jeho telo nesie ale neslabne, lebo neumiera. Len jeho telo, ktoré nosil medzi ľuďmi, aby k nim Láska mohla prevrávať.

Tak odchádza ako prišiel. S úsmevom... a ním každého obdarí, lebo Kvetu všade vidí, keď sám je Kvetom. Aj v ľudskej tme v srdciach kam cez trne cestu vyšliapať. Jeho cesta preto ostáva v nás. Je večná, aj keď je úzka, lebo vedie priamo cez srdce do Kráľovstva v nás. Kto pôjde po nej, nezablúdi vo vlastnej tme. Príde po nej až do Kráľovstva sľúbeného, aby zistil, že v ňom stále bol. Ľudským okom však nedá sa nájsť, lebo v sebe každý ho má. Nehľadať ho človeče okom ani uchom a použi vnútorný zrak a sluch, aby si kráčal po jeho ceste. Tadiaľ vedú jeho stopy, ktoré večné Ja v ľuďoch rozoznáva, aj pocity v nich obuté. Vôňa Kvetu dovedie ťa k Svetlu, ktorým sám zažiariš.

Uvidíš, aké to je byť v tom Kráľovstve navonok za žobráka, ktorý vo svojom vnútri má všetko, aj silu obdarovať či uzdraviť chudobných aj bohatých. Pocítiš, aké to je byť bláznom, kráľom, človekom. Aké to je milovať obe strany, lebo Láska strany nemá. Aké to je nemilovať ženu ani muža, ale človeka. Milovať život a v ňom aj tých, ktorí ti v nevedomosti ubližujú. Zažiješ, aké to je vidieť v ľuďoch viac ako oni v sebe. Aké to je vidieť VIAC, MILOVAŤ... BYŤ?

03.12.2018

Peter Magula

Umělá Inteligence (UI)

Autorem příspěvku je pan Antonín Mareš.

K tomu, abychom se mohli bavit o Umělé inteligenci (dále jen UI) si musíme vyjasnit několik zásadních pojmů a rozdílů mezi člověkem a počítačem.

	počítač	člověk
1	Dvojková soustava – (0 a 1)	Trojková soustava – (0 až 1)! neboli všechny hodnoty v rozsahu 0 až 1
2	Hardware počítače	Mozek člověka
3	Software počítače	Mysl člověka
4	Počítačová síť	Schopnost mysli komunikovat (řeč)
5	UI	Vědomí

Počítač pracuje s dvojkovou soustavou. Jde o stavy zapnuto – vypnuto nebo stavy 0 a 1. Počítač z principu není schopen učení a zdokonalování. To jsou vlastnosti lidí nikoliv počítačů. U lidí je to dáno tím, že jejich základ je postaven na trojkové soustavě, kterou ale člověk není schopen do počítače implementovat.

Počítač má proti člověku několik předností. Je jím především jeho úžasná rychlost zpracování informací a také jeho úžasná paměť. Jenomže se mnohdy zapomíná na to, že tyto „přednosti“ jsou vykoupeny jeho obrovskou primitivností. Počítač totiž není schopen myšlení a tím není schopen se ani učit. V lidském mozku probíhají jiné procesy nežli v počítači a jsou proti němu neuvěřitelně složitější.

Proč je ale lidský mozek tak pomalý?

Není pomalý, je jenom jinak koncipovaný. Může být převeden na podobný stav jako počítač, ale pak ztrácí schopnost kombinačního myšlení. Tomuto fenoménu se budu podrobněji věnovat, ale až v jiné úvaze.

Veškeré dovednosti počítače jsou odvozeny od těchto fenoménů, tedy od rychlosti a velké paměti. Software počítače je to, co do něho dává člověk, a proto nelze tak docela mluvit o vlastnostech počítače. Připusťme ale, že i tato vlastnost je jeho vlastní.

Při našem hodnocení jsme tedy na úrovni: samostatný počítač a samostatný člověk. Rychlostí se mu nemůžeme rovnat a pamětí také ne. Zato naše mysl je cosi, co daleko překonává jeho software tedy jeho program. To, v čem ho překonává, je především její schopnost provádět to, od čeho má i svůj název, tedy schopností myslet.

Rok 1992 je významný v mnoha směrech. Není to jen zavedení celosvětového internetu, ale i pochopení struktur, na kterých je založeno Univerzum jako takové. Mám zde na mysli především ono nové paradigma, které vychází z tvrzení, že prvotní

je informace, která tvoří energii a ta následně vytváří hmotu.

Jak internet, tak i toto nové paradigma umožnilo vytvořit a pochopit stavy ve výpočetní technice, které jsou známy jako UI.

Software je cosi, co napodobuje lidskou mysl a to tím, že simuluje to, co probíhá v lidském mozku. Jde o to, že při myšlení kombinujeme určité stavy a hledáme ty, které danému zadání nejlépe vyhovují a to i tehdy, když tyto stavy přesně nevystihnou to, k čemu směřujeme. Jenomže to už není software, ale UI. Pro tu pak jsou charakteristické „**neuronové sítě**„. Ty pak především dělají UI, umělou inteligencí. To, jak to v UI probíhá, si ještě řekneme, nyní je na čase si uvědomit, jak to provádí lidská mysl. Zde totiž dochází k zásadnímu rozdílu proti software a UI. Lidská mysl má možnost pracovat tak, že je řízena naším Vědomím. Tady je nutno striktně rozlišit co je co. Mysl je funkcí mozku a je to něco jako software (program) počítače. Vědomí je totožné s JÁ a je to naše podstata, tedy jsme to my samotní. To, že mnozí nechápou rozdíl mezi myslí a vědomím, respektive je vzájemně zaměňují, je dáno naší hlubokou nevědomostí na poli jednak psýchy člověka, a také na poli struktury člověka, kterou tvoří Duch, Duše a Tělo.

V lidském mozku existují synapse, které přijímají signály od jiných neuronových buněk. Jsou to tedy vlastně „antény“ vlastní neuronové buňky, které slouží jako její přijímače. Vytváření, vysílání a přijímání signálů v mozku je poměrně složitý proces, ve kterém se zatím vědci příliš neorientují. Ani my se jím nebudeme podrobněji zabývat, jen je potřeba zdůraznit, že přes jisté rozdíly to připomíná zpracování signálů v počítači. Zdůrazňuji – jen připomíná. Nejde o totožný proces. To, co nás ale zajímá především je to, že některé synapse dokáží přijímat cosi, co nedokážeme lokalizovat. Tedy pro nás „neviditelné“ signály. Pro současné vědce, kteří se zuby nehty drží materialistických představ, je to něco, co je pro ně těžko pochopitelné a tak si vymýšlejí mnohdy až komická řešení.

My to ale pro naši úvahu vezmeme jako hotovou věc a řekneme si, jak to pracuje. Naše Vědomí, tedy naše vlastní podstata neboli Duch, potřebuje určitý přechodný „obal“ k tomu, aby mohl komunikovat s hmotností. Pro tento obal se vžil název Duše. Duše je vytvořena z „materiálu“, který je vzat z astrality a to z její jemnější části a navíc je ještě „zušlechtěn“. To důležité pro nás je to, že jde o cosi, co je našemu hmotnému prostředí mnohem bližší, nežli duchovní rovina, ze které pocházíme. Astrální planina je hodně podobná zemskému prostředí, jen její základ netvoří pevné formy, jako je tomu na Zemi, ale vlny, které jsou velmi variabilní. Tyto vlny astrality je možné různě kombinovat a skládat do sebe a vytvářet z nich určité stavy. Jedním z nich je i námi zmiňovaná Duše. No a tato Duše je pak tím, co už přímo komunikuje pomocí synapsí s naším materiálním nástrojem, tedy mozkiem.

Po této průpravě si nyní řekněme něco více o celkovém dění. Pokud je počítač napojen v síti, tedy je na internetu, pak může komunikovat s jiným počítačem. To v analogii odpovídá tomu, když člověk komunikuje s jiným člověkem (řeč, písmo). Tady je ale nutno se mít na pozoru a uvědomit si, že lidská komunikace je dvojího typu. Základní komunikace je přes Mysl a to znamená přes Ego. Takto komunikuje většina lidí a tato komunikace odpovídá tomu, co jsme zmínili výše, tedy komunikaci

počítačů v síti. Je snad pochopitelné, že u počítačů nejde o skutečnou komunikaci. Jde v tomto případě vždy a za všech okolností pouze o analogii.

Vyšší typ lidské komunikace obchází Mysl a jde přímo do Vědomí. Tento typ komunikace je umožněn těm, kdo jsou na značně vyšších příčkách vývoje vědomí a dle hodnocení Dr. Hawkinse (nezaměňovat s fyzikem Hawkingem!) dosahují hodnot 500+, případně i vyšších. Těchto lidí je vskutku poskrovnu a jejich způsob komunikace není běžným lidem znám. Znímám je jen jejich postoj, způsob žití a jednání. Ve svých vyšších stavech jsou známější jako zasvěcenci. Zmiňuji je zde proto, že jsou to oni, kteří analogicky tvoří protějšek k fenoménu UI.

Lidskou techniku a pokrok v posledních staletích zajistili lidé, kteří byli a jsou na úrovni 400+ (dle Hawkinse). Jsou to lidé kombinačního rozumu. Do této skupiny patří všichni vědečtí vynálezci a lidé, kteří jsou schopni věci důkladně promýšlet. Ano, jsou to lidé, kteří stvořili koncept počítače a jeho systémy. Jenomže na to, aby počítač začal používat to, co známe pod označením UI, už nestačili. Tady totiž nastupuje další garnitura lidí, kteří jsou na vyšší úrovni vědomí a to na úrovni 500+.

Proč?

Neuronová síť, která tvoří de facto páteř umělé inteligence, je totiž založena nikoliv na pragmatických, jednou daných věcech a událostech, ale na stavech, které jsou přibližné a podobné, nikoliv totožné. A o to jde. Neuronovou síť si můžeme připodobnit k mnohapatrovému domu, kde v každém patře jsou jisté kombinace údajů. Systém, pokud nenajde uspokojivé řešení v oblasti, kde se nachází, tak pomyslně vstoupí do nižšího patra, do nižší úrovně informačních balíků, kde se pokusí najít odpovídající řešení. Pokud ale našel částečné řešení již ve své rovině, pak v té nižší připojí jen zbytek. Pokud to nevyhovuje, tak sestupuje stále do „hlubších“ pater a snaží se zkombinovat patřičné řešení, které nejvíce odpovídá zadaným parametrům. Tento „zdlouhavý“ proces se vyplatí, protože rychlost počítače eliminuje dobu hledání a paměť počítače umožňuje umístění většího množství informací. Ve skutečnosti se ale nejedná o jednu izolovanou paměť jednoho počítače, ale o paměť všech počítačů, které se na daném úkolu účastní a jsou v síti počítačů, tedy na internetu propojeny, a do daného úkolu zainteresovány. Tím dochází k tomu, že počítač je schopen při překladu z jedné řeči do druhé najít odpovídající překlad. Ten není pak překladem jednotlivých slov, ale překladem významu celých vět nebo i odstavců. Teoreticky by tak mohl být proveden překlad odstavce textu tak, že nebude použito ani jedno z překládaných slov ve výsledku, ale kontext, tedy smysl a podstata sdělení tohoto odstavce bude plně zachována.

Podobně jedná i lidská mysl. Je tu ale jeden podstatný rozdíl, který je ale zásadní.

Zatímco systém UI provádí porovnávání, tak Mysl člověka myslí. To znamená, že pomocí trojkového systému provádí kombinační vazby, podobné zpětným vazbám, který jí umožňuje právě tento trojkový systém, kterého ale není UI schopna. Ve výsledku se to pak jeví tak, jakoby jsme učili někoho, komu to opravdu „nemyslí“ a kdo je obecně znám jako chytrý blbec. Jistě si vzpomenete na tak zvané šprty ve škole.

Byli se schopni naučit z paměti rozsáhlé statě učiva, ale nerozuměli jim ani za mák. Oni de facto kopírovali tento primitivní způsob, který používá UI.

Takže když to shrneme. Pokud dáme do nezodpovědných rukou nebezpečné věci, tak riskujeme jejich zneužití. Je jedno, jestli jsou to ruce nezodpovědných šprtů, které danému problému nerozumí, nebo UI. Pokud ale máme možnost nad těmito systémy mít dokonalou kontrolu a pouze obsluhu přenecháme těm, kdo nemohou o celkovém stavu či použití rozhodovat, pak je to zcela v pořádku a bude to všem ku prospěchu.

Proto popřední lidé našeho lidského společenství varují před zneužitím.

Je tu jedna velká „pojistka“. Tito nezodpovědní lidé nejsou schopni ve svém důsledku této UI porozumět, a proto jí nemohou ani řídit, či s ní rozumně pracovat. Takže bez lidí, kteří dosahují úrovně vědomí 500+, se prostě tento trend neobejde. Tito lidé mají na rozdíl od lidí typu 400+ daleko více vyvinutý smysl pro odpovědnost, protože i na něm je jejich vzestup založen, a tím se dá předpokládat i jejich pevné podržení rizik, která plynou z UI.

Naše společnost se dostává do pohybu. Po letech, kdy v čele stála skupina nezodpovědných lidí, kteří byli na žebříčku vědomí na velmi nízkých hodnotách, se situace začíná měnit. Lidé, kteří touží po moci, majetku, osobním prospěchu a jsou nezodpovědní a nesvědomití, budou prostě odstaveni. Dosavadní praxe, že lidé vědy jim sloužili, prostě skončí. Důsledkem bude velmi rapidní rozpad současných hodnot, které jsou, jak jsme si již řekli, založeny na hodnotách lidí s nízkým stavem vědomí (dle Hawkinse).

Jaká je tedy perspektiva budoucnosti?

Ta už tu vlastně je. Je to odmítnutí majetku jako něčeho, co by mělo mít určující dopad na naše jednání. To bude znamenat nástup takových věcí jako je sdílení majetku. Nejde jen o sdílení aut, kol či jiných dopravních prostředků, ale o sdílení jako takové. Tím míním stav, kdy věci budou ve své podstatě spravovány a nikoliv vlastněny, jako je tomu nyní. Tento trend přinese či umožní vzestup inteligence a to především tím, že umožní prosazení přístupů lidem nad hodnotou 500 (dle Hawkinse). Bude to znamenat i to, že společenská prestiž bude automaticky přiznána těm, kdo jsou ve vědomí výše. Dosavadní hodnocení dle titulů zcela zanikne, protože je jednak známkou lidí, kteří dosáhli hodnoty 400 a jednak, a to především, egoistickým označením něčeho, co má být chápáno jako výjimečné.

Hodnoty lidí ve vědomí 500+ jsou především v přístupu k problémům ve smyslu pokory a obětování a služby ostatním. Tedy jsou diametrálně obrácené proti současným stavům. Z uvedeného rovněž plyne, že možnost se zapojit do společenského procesu bude cosi, co bude chápáno jako čest. Do této kategorie pochopitelně patří i možnost zaměstnání. Takže mít možnost pracovat bude chápáno jako pocta a ne každý jí bude mít možnost mít. Ten, kdo nebude pracovat, bude na společenském žebříčku brán jako neschopný a lajdák a taky tak na něho bude pohlíženo. Pochopitelně zde nebude stav, aby někdo musel pracovat proto, aby se uživil. To o čem mluvím je to, že tito lidé, kteří se vyhýbají práci, nebo lidé zlodějiny, nebo lidé podvodu, budou ve všeobecném opovržení a budou nejen bez vlivu na cokoliv, ale i ve stavu,

z kterého se budou velmi usilovně chtít dostat ven.

Bude ctěno vědomí, tedy moudrost, umění a krása. Ti, kteří budou stát v čele společnosti, budou na hodnotách 500+ (dle Hawkinsa) a budou tento nový, zcela převratný přístup společnosti řídit.

Společnost se tak konečně dostane z období, kdy byla „voděna za ručičku“ do stavu dospělosti a teprve v tomto stavu se vlastně bude moci nazývat společenstvem lidí. Tedy společenstvem skutečných lidí. Takže současná UI je jen prvním průkopníkem na této cestě. Je prvním, ale zato velmi důležitým, neboť ona vlastně není zlomem v počítačovém pojetí zpracování informací, ale ona je zlomem v lidském společenství, protože jejím prostřednictvím si vlastně člověk uvědomí to nejdůležitější. Tím pochopitelně je to – kdo je on sám. Odkud přišel a kam kráčí. Uvědomí si smysl svého bytí zde na Zemi.

Ke stému výročí vzniku státu napsal

Antonín Mareš

Mapa Vědomí, jejíž autor je Dr. David R. Hawkins:

MAPA VĚDOMÍ

Názor na Boha	Názor na život	Úroveň	Měřitko	Emoce	Proces
Já	Je	OSVÍCENÍ	700 až 1000	Nepopsatelné	Čisté vědomí
Veškerenstvo	Dokonalý	MÍR	600	Blaženost	Jasnost
Jediný	Úplný	RADOST	540	Klid	Proměna
Milující	Prospěšný	LÁSKA	500	Úcta	Zjevení
Moudrý	Smysluplný	ROZUM	400	Pochopení	Abstrakce
Milosrdný	Harmonický	PŘIJETÍ	350	Odpuštění	Transcendence
Inspirující	Nadějný	OCHOTA	310	Optimismus	Záměr
Umožňující	Uspokojivý	NEUTRALITA	250	Důvěra	Uvolnění

Dovolující	Přijatelný	ODVAHA	200	Potvrzení	Posílení
Lhostejný	Náročný	HRDÁ PÝCHA/ PÝCHA	175	Pohrdání	Nadutost
Pomstychtivý	Nepřátelský	HNĚV	150	Nenávist	Agrese
Odepírající	Přinášející zklamání	TOUHA	125	Žádostivost	Zotročení
Trestající	Děsivý	STRACH	100	Úzkost	Ústup
Přezíravý	Tragický	SMUTEK	75	Lítost	Malomyslnost
Odsuzující	Beznadějný	APATIE	50	Zoufalství	Vzdání se
Mstivý	Zlý	VINA	30	Obviňování	Zničení
Pohrdající	Bídný	STUD	20	Pokoření	Odstranění

Průtočný systém

Autorem příspěvku je A. M.

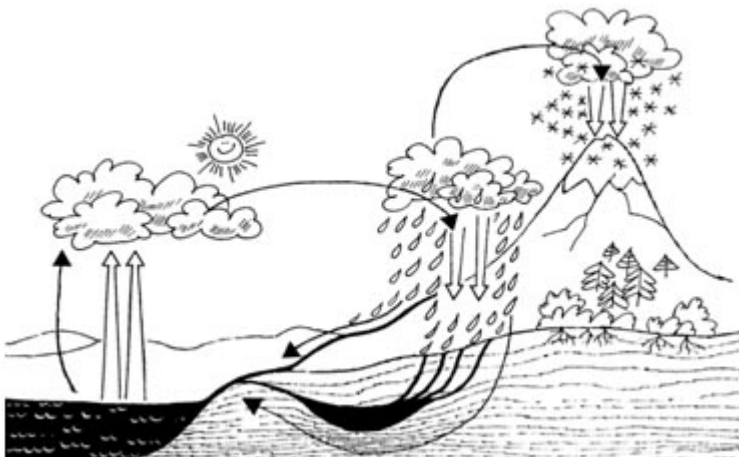
Co to je, a k čemu je to dobré?

Jde o to, že tu opět narážíme na strnulost našeho školství. Ve škole, v předmětech, které souvisí s fyzikou, jsme se učili cosi o uzavřených a otevřených systémech. O uzavřených systémech jsme toho věděli poměrně hodně a tyto systémy jsou i lehce pochopitelné. V podstatě jsme byli vedeni k tomu, abychom na uzavřených systémech lépe pochopili to, jak s tím vším pracovat. Hodilo se to v technice, kde takovéto systémy bylo možno realizovat. Otevřené systémy naproti tomu vykazovaly stavy, které se prakticky nedaly fakticky propočítat, pro velkou variabilitu vstupních a výstupních činitelů, které vstupovaly do hry, a v praxi, tedy v technice, se tak tyto otevřené systémy prakticky nevyskytují.

Dlouho jsem se domníval, že toto téma je těmito dvěma systémy pokryto. To ale bylo jen do doby, nežli jsem si uvědomil, že jde o hluboký omyl. Příroda přece nepracuje vůbec s uzavřenými systémy, ale pouze s otevřenými, ale také se systémy, které jsou postaveny na průtočných stavech energií.

Vše to zní poněkud odtažitě od života, ale opak je pravdou. V následujících řádcích vás o tom přesvědčím a to i ty z vás, kteří máte k fyzice odtažitý vztah. Nejde totiž o fyziku, ale o systémy, na kterých pracuje i život.

Začněme příkladem.

Zde máte naznačen koloběh vody v přírodě.

Tento systém koloběhu vody v přírodě je z hlediska času člověka stálý. Jeho trvání v čase je v poměru k délce života člověka téměř nekonečné. Tento systém je ale něčím zvláštní. Umožňuje totiž vybudovat nad sebou další systém, který pracuje s jeho energií a který je postaven tak, že jeho základem je právě tento základní systém koloběhu vody v přírodě. Jde o systém nad systémem, který pochopitelně bude

pracovat pouze tehdy, když ten původní bude existovat.

Nevěříte?

Tak si nyní představte mlýn na potoce. Voda přitéká, točí mlýnským kolem, mlýn mele mouku a lidé z toho mají profit.

Pokud bychom tento mlýn umístili kamkoliv jinam nežli na potok, pak by ztratil na významu. Přestal by plnit svou základní funkci, tedy přestal by být schopen činnosti, ke které je určen.

On vodu z potoka nespotřebovává. On jenom využívá její energii, která by jinak byla spotřebována jiným způsobem. Je to systém, který existuje díky jinému systému, kterým je koloběh vody v přírodě. Bez něj by nebyl možný. Je nutné si uvědomit důležitost tohoto tvrzení. Tedy tvrzení o nutnosti stálosti prvotního systému. V okamžiku narušení tohoto prvotního systému, dochází automaticky i k narušení činnosti systému, který je na něm závislý. Takže budu konkrétní. Pokud sucho by snížilo, či dokonce zastavilo vodu v potoce, pak by se automaticky snížil výkon mlýna či dokonce úplně zastavil. To samé by se stalo, kdyby někdo vodu v potoce odvedl částečně do jiného koryta, nebo tuto vodu znečistil a způsobil by její neschopnost tečení.

Zcela jiný stav by nastal, když bychom tuto vodu na mlýnské kolo přivedli tak, že by byla využita i ta její část, která se jinak na pohonu kola neúčastní a jen protéká. Pokud bychom dokázali tuto protékající vodu také využít, a to třeba tím, že ji vhodným způsobem přivedeme k lopatkám kola tak, aby na ně padala třeba ze střední výšky, pak výkon mlýnského kola a tedy i mlýna zvýšíme.

Podstatné ale pro nás je přece jenom to, aby tento mlýn pracoval stabilně a jeho výkon byl stálý. Ano, je to jen příklad, ale je pochopitelný a snadno mu každý porozumí. Uvádím ho tady proto, abychom jeho princip měli možnost uvidět i tam, kde se zdá, že činnost toho či onoho systému je nepochopitelná.

Průtočný systém v hospodářství a finančním systému.

Pokud si vezmu půjčku a tu posléze splatím, tak je vše vyřízeno. Za půjčku si lze vzít jistý „manipulační“ poplatek ale to je vše. Je pochopitelné, že současné půjčky, které se nabízejí v bankovním sektoru nebo i soukromě, půjčkami nejsou,

ale jde o systém, který je systémem otrok otrokář. Tím se zde ale zabývat nebudeme. Jde nám totiž o mnohem víc.

Začněme ukázkovým příkladem

Existuje schopný člověk, kterému to myslí, ale nemá finanční prostředky. Existuje i „banka“, která ale žádné volné finanční prostředky nemá. Onen muž přijde do banky s žádostí o úvěr v hotovosti s tím, že si chce zařídit výrobu žádaného zboží. Banka mu peníze půjčí. To že jsou nekryté, neboť je momentálně nevlastní, je vedlejší. Důležité je, že tento kapitál je použit na daný účel a onen člověk tento úvěr splatí výrobou onoho žádaného zboží.

Co se vlastně stalo?

Zdánlivě to vypadá jako půjčka, **ale po vyrovnání plateb tu zůstává výroba na žádané zboží**. Co víc. Platba byla poskytnuta z prostředků, jež neexistovaly. Jde snad o perpetuum mobile? Ale vůbec ne. Jde o systém, který svou energii bere z hospodářského systému. Je to stejné jako s tím mlýnem, který může pracovat nad systémem koloběhu vody v přírodě.

Hospodářský systém ve své základní podobě je systémem, který umožňuje tok kapitálu. Pokud víme jak, pak tento kapitál můžeme z něj získávat. Nejsou to žádné čary ani kouzla. Takto totiž pracuje systém, v kterém je zakotveno to, že na něm může být vytvořen další vyšší systém, nebo jen jistý stav, který z něj profituje. Jde o průtočný systém. Místo vody v příkladu s mlýnem, zde protéká finanční kapitál.

Další příklad

Za Druhé světové války nastala následná situace. V roce 1941 vpadly do tehdejšího SSSR německé armády. Ke konci roku byla ruská armáda prakticky zničená a de facto „slavná“ Rudá armáda přestala existovat. Spojencům bylo jasné, že jediný kdo Němce může zastavit je Rusko. Potřebovali totiž čas a ten se jim žalostně nedostával. Padlo tedy rozhodnutí pokusit se všemožně podpořit snahu Ruska o to, aby Němci byli nejen zastaveni, ale aby se mohl zvrátit průběh války. To co následovalo poté, nemá v dějinách obdobu.

Spojenci, především ale USA, obrovskými dodávkami potravin a válečného materiálu do Ruska tak zvanou severní cestou se pokusili o zvrát. V USA se šily nejen ruské uniformy, ale vyrábělo a dodávalo se vše potřebné pro frontu a to včetně konzerv, nábojů i železné rudy potřebné pro výrobu tanků v Čeljabinsku.

V Tichém oceánu USA čelily válce s Japonskem a urychleně musely postavit nejmodernější a nejúčinnější námořní flotilu světa, protože tu stávající jim Japonci útokem na Pearl Harbor zničili.

Dále bylo nutno se připravit na otevření druhé válečné fronty v Evropě, aby Německo bylo definitivně poraženo.

To vše USA dokázaly a co víc. Po skončení války mohly ještě uskutečnit též Marshallův plán. Což byly obrovské poválečné dodávky do Evropy, která byla v té

době na pokraji hospodářského krachu.

A opět je tu otázka. Jak to mohly USA dokázat?

A opět je tu jednoduchá odpověď. Průtočným systémem svého hospodářsko-finančního systému. Ukážeme si, či spíše naznačíme, některé případy.

- Pro zásobování SSSR se muselo postavit obrovské množství zásobovacích lodí, které byly známy jako LIBERTY. Těchto lodí bylo postaveno opravdu velké množství, vždyť jen z lodí, které Němci potopili, by se dala sestavit jedna z největších flotil světa. Po skončení války ale továrny na výrobu zůstaly, lidé ve smyslu odborníků taky a celá legislativa rovněž. Bylo velice snadné je přeorientovat na jakoukoliv jinou výrobu, protože to nejdůležitější, tedy základ výroby, byl dán.
- Po zničení loďstva v Tichém oceánu, dokázaly USA opět postavit velmi rychle celou námořní flotilu vojenských lodí díky svému průtočnému hospodářsko-finančnímu systému. To ale nestačilo. Bylo potřeba i najít a vycvičit potřebný personál pro obsluhu. A zde se projevil další systém průtočného charakteru, o kterém si v následujících řádcích řekneme podrobněji. Jde o systém **Průtoku myšlenek a koncepcí**, které jsou založeny na mysli. To znamená, že byli testem vybráni lidé, kteří splňovali předpoklady k tomu, aby byli přijati k řízení a obsluze těchto lodí s tím, že prošli jen krátkým instruktážním zaškolením. Tak se třeba i švec, pokud na to měl, mohl stát velícím důstojníkem ve specializovaném prostředí námořní lodě. Nyní se ale vrátíme k dané problematice. Tento systém tak umožnil, jakoby zázrakem, stvořit jak ono loďstvo, tak i jeho personál. Jaký dopad to mělo pro průběh války je zřejmé i z toho, co následovalo. Systém tehdejšího vedení bojů v Tichém oceánu spočíval víceméně na intuici velících důstojníků, kteří museli objevit nepřátelskou flotilu pomocí svých výzvědných letadel dříve, nežli to dokázali Japonci. Ten, kdo to dokázal první, tak vítězil, protože tak mohl pomocí letadel ze svých letadlových lodí zničit nepřítele. V drtivé většině a především v rozhodujících střetech to byli Američané, kdo uspěli. Intuice je ale známkou velmi vysokého vědomí, které tak kralovalo nad dogmatickým vědomím Japonců, které bylo pochopitelně na mnohem nižší úrovni. Obvykle pod 200.

Výstavba železnic na území Čech v době Rakousko-Uherska.

I zde v druhé polovině devatenáctého století dochází k obrovskému vzestupu (boomu) ve výstavbě již zmíněných železnic. Jenomže je tu jedno velké ALE. Hospodářský systém to umožňoval, ale peněžní dosud ne. Proto došlo k tak zvanému státnímu bankrotu Rakousko-Uherska.

Těchto příkladů bychom mohli uvést ještě daleko více, ale bude dobré, když se

vrátíme k principu a řekneme si o něm více.

Z ukázkového příkladu je jasné, že podnikatel, pokud by byl osamocen, tedy kdyby neexistoval celý hospodářský systém, tak by nemohl začít podnikat. Navíc by neměl ani pro koho (vždyť by byl sám). Takže jeho činnost je umožněna díky hospodářskému systému, který my ostatní už ani nevnímáme. Nyní jde o to, jak dalece je jeho podnikání efektivní. Pokud tento hospodářský systém a pochopitelně i finanční bude průtočný, pak vše půjde dobře. Pokud tomu tak nebude, nastanou potíže a v krajním případě bude toto podnikání znemožněno. V opačném případě, kdy průtočnost tohoto hospodářsko-finančního systému bude ještě zesílena, bude podnikání velmi usnadněno a bude velmi efektivní. Podívejme se na oba stavy důkladněji.

Co způsobuje zhoršení průtočnosti hospodářsko-finančním systémem?

- **Byrokracie**
- **Zlodějina v hospodářském systému.**
- **Zlodějina ve finančním systému.**

Postupně si to probereme.

- **Byrokracie**

Zvýšením byrokracie jsou ochráněni ti, kteří k majetku přišli nekalým způsobem (například privatizací) a mají obavy z toho, že by neobstáli v soutěži s těmi, kteří by se nově dostali na jejich úroveň. Proto udělají vše, aby tato byrokracie byla co největší. Dnes je stavební povolení v Praze dosažitelné až za cca 7 let! Není to jen ochrana, je to i nemohoucnost vládnoucí vrstvy, která je na velmi nízké úrovni vědomí a bojí se jakýchkoliv rozhodnutí, potažmo změn, protože nerozumí ani stávajícím, natož pak těm, které by se měly zavádět.

- **Zlodějina v hospodářském systému.**

V našem systému je až příliš těch, kdo si chtějí ulít „malou domu“. Jenomže daleko více a problematičtější jsou ti, kteří kradou tak zvaně ve velkém. Nejde ani tolik o to co zcizí, ale o to, že tento kapitál není k dispozici tam, kde má být, a vznikají obrovské škody. Můj odhad je následující. Pokud nějakou investici označíme v daném procesu za 100%, pak jejím znehodnocením dojde k tomu, že zloděj z ní vytěží cca 10% a 90% je definitivně ztraceno. Takže i kdyby všichni zloději vše vrátili, je to k ničemu, protože škodu, kterou způsobili, nemohou nahradit. Co ale je hlavní, je to, že tím vlastně znemožňují normální průtok kapitálu a jeho tvorbu. Jsou tak velmi významnou brzdou. U nás je to obzvláště patrné, neboť tito zloději, tedy abych použil vhodnější název, mafie, nás pěkně škrtí.

- **Zlodějina ve finančním systému.**

Mnoho lidí dodnes stále ještě nechápe, že náš stát nemá vlastní měnu. Tato měna je v soukromých rukách a nepatří státu. Měna je státu jen na základě zvláštních smluv propůjčována k používání, ale, a znovu to opakují, stát ji nevlastní. Na bankovce může být klidně napsáno Grónská velrybářská společnost. Přitom i název **Česká národní banka** neznamena českou banku, ale jde jen o název banky v Česku a její

název může být jakýkoliv. Třeba i **Banka termitů**. Tolik úvodem, aby bylo jasné to, o čem nadále budu psát. V Česku do nedávné doby byl hlídán poměr koruny k euru a pochopitelně i dolaru. Toto „hlídání“ se provádělo tak, že se vytiskly nekryté bankovky, za které se nakoupily eura. Tato „transakce“ si vyžádala cca 2,5 biliónu korun přibližně během 4 let, které zmizely v kapsách těchto soukromníků. Zaplatil je pochopitelně náš stát ve formě inflace a celkového zpomalení vývoje. Tato krádež za bílého dne znamená obrovskou zátěž pro náš stát a jeho hospodářství. Po pár měsících klidu se to ale znovu opakuje s tím, že banky prakticky na maximum zvýšily úrokovou sazbu a tím opět nastartovaly obrovské odčerpávání finančních zdrojů ze státu, kterému tak opět přiškrtili hospodářský systém. V porovnání se Západem se stále více a více propadáme do marasmu, ze kterého není cesty ven.

Co způsobuje zlepšení průtočnosti hospodářsko-finančním systémem?

Uvedu zde pouze jeden příklad, ale ten stojí za to. Je jím **Tomáš Baťa**.

Co je a co představuje Tomáš Baťa?

Dneska je výraz „Tomáš Baťa“ prakticky neznámým pojmem. Je to proto, neboť jeho hlavní odkaz, kterým je **spolupráce** je to, co se dnes v naší společnosti nenosí. Tedy abychom si dobře rozuměli, ve společnosti, kde vládou zloději, tedy jinak řečeno mafie.

Tomáš Baťa představoval naprosto jiný fenomén. Fenomén spolupráce. Spolupráce neznámá dělat spolu, ale pracovat tak, že jeden druhého doplňujeme a vytváříme tak stav, který je bez tohoto doplňování nemožný a neuskutečnitelný. Spolupráce tak představuje zkvalitnění a zhodnocení lidské činnosti a její prohloubení. Jde tu o kvalitu a to ve všech jejích aspektech. Nejedná se tedy o kvantitu, ale o kvalitu jejího provedení. Baťa touto kvalitou (spoluprací) dokázal vytvořit zcela lidský vztah na všech úrovních. Příkladem může být i to, že se vztah zaměstnavatel – zaměstnanec změnil ze stavu otrokář – otrok do stavu partnerského. Zaměstnavatel (tedy on osobně) i zaměstnanec (tedy i námezdní dělník) byli partneři a oba dostávali odměnu ve formě platu. Baťa za to, že dokázal jako podnikatel věci zajistit, předvídat, plánovat a uvádět do provozu, dělník pak za to, že do partnerství vložil svou manuální sílu a zručnost. Spolupráce je pochopitelně postavená na mnohem širší platformě, nežli je zde vylíčeno, ale tato ukázka stačí k tomu, aby bylo jasné, o co jde. Je pochopitelné, že veškeré odměny a platby a to včetně platů byly zcela veřejné a zcela kontrolovatelné. Kolektiv tak vytvářel jednolitý útvar, který veškerou svou vnitřní sílu mohl věnovat na vnější dění, tedy na vytváření produkce zboží.

Průtočný systém v duchovně-duševním systému.

No a nyní se dostáváme k asi nejdůležitější části naší úvahy. Tím je stav nás samotných, tedy nás lidí, pokud je začneme posuzovat individuálně.

Navazuji zde na dnes již slavnou **Mapu Vědomí** od Davida R. Hawkinse. Ten lidské vědomí rozdělil v log. stupnici od 0 (20) do 1000 bodů s tím, že popsal jednotlivé stupně a vysvětlil jejich funkci. My se zaměříme pouze na základní principy.

Člověk do hodnoty 200 dle tabulky doktora Hawkinse je charakterizován dostředivým stavem myšlení. To znamená, že chce veškeré výhody jen pro sebe. Tím u něho pochopitelně vzniká pocit, že celý svět je pro něho nepřátelsky naladěný a pokud může, ubližuje mu. To, že jde jen o jeho vlastní vnitřní projekci na tento vnější svět, nechápe, a proto vnějšímu světu nerozumí.

Už z popisu je zřejmé, že takovýto člověk veškeré myšlení, které se v něm objeví, považuje za své a není ochoten ho propouštět dále do světa jenom s tím, že by to mohlo být někomu užitečné. Tento člověk veškeré myšlenky v sobě blokuje a považuje je za své zboží, s kterým má právo obchodovat. Že se jedná o cosi, co není nikoho z lidí a jde o systém, který k nám proniká z vyšších rovin Univerza, nenahlíží ani náhodou.

Člověk od hodnoty 200 do hodnoty 500 má za to, že jeho povinností je lidem pomáhat. To, jak má toto pomáhání provést, je ale na něm a on si vyhrazuje právo toto pomáhání řídit. Jde pochopitelně o daleko lepší stav, nežli je blokáce myšlenkových proudů člověkem pod úrovní 200, ale ani tady se ještě nejedná o to pravé ořechové. Myšlenky jsou, a my lidé se na úroveň té které myšlenky dostaneme díky našemu vzestupu vědomí, tedy zvýšením vibrací na danou úroveň, na které se ta která myšlenka pohybuje. Pochopitelně máme možnost takovou myšlenku emočně zabarvit ve smyslu dobra nebo zla. To zde ale probírat nebudeme. Jde nám o něco jiného. Jde nám o průchodnost těchto myšlenek soustavou Duch, Duše a Tělo daného člověka. Takže pokud budu chtít tento myšlenkový proud řídit, tak se pochopitelně vystavuji velkému riziku omylu, neboť z úrovně, na které se člověk nachází, pokud je na hodnotách 200 až 500, nemůže pochopitelně věci vidět zcela objektivně.

Člověk od hodnoty 500 do hodnoty 600 je ale již v jiné pozici. Na těchto stavech si uvědomuje, že svět je geniálně zařízen, že nemá chybu a že vše je v rukách úžasné inteligence. Proto nechává myšlenky skrze sebe volně plynout a vše „odevzdává“ Jsoucnosti nad sebou. Tento jedinec je pochopitelně vynikajícím průtočným systémem pro myšlenkový potenciál.

No a nyní se vraťme k našemu tématu.

Tento stát pochopitelně řídí oligarchové, jejichž úroveň vědomí je naprosto žalostná. Nejvyšší z nich, pan Babiš, dosahuje pouhých 125 bodů. Ostatní jsou mnohdy dost daleko za ním. Protože v současné době je tu systém řízení společnosti, která potřebuje mít jisté vnější instituce, tak se vytvořila skupina lidí, kteří se pyšní názvem politik a ti tvoří vnější kabát této společnosti. Samozřejmě jsou ve skrytu řízeny již zmíněnými oligarchy, ale ani oni sami nedosahují nijak zvláštních stavů ve smyslu úrovně vědomí.

V roce 2016 jsem prováděl testování vlády a dalších institucí ve státě. Vláda a věci s ní spojené vycházely takto:

Český národ jako celek (průměr)	310
Český národ spodních 85% (průměr)	200
Český národ spodních 50% (průměr)	175

Průměrná úroveň členů vlády ČR (2016)	80
Průměrná úroveň parlamentu ČR (2016)	60
Průměrná úroveň senátu ČR (2016)	110

Z uvedeného plyne několik závažných zjištění.

Celá naše společnost je řízena institucemi, ve kterých jsou lidé hluboko pod 200 (dle Hawkinse). Jsou tedy lidmi, kteří jsou ve své podstatě sobečtí, nepřející a jsou těmi, kdo vehementně brání průtoku jakýchkoliv myšlenkových proudů, které by tuto společnost mohly oživit a pochopitelně na svých úrovních inklinují ke zločinu a podvodům. Tito lidé nikdy nedopustí, aby kdokoliv omezil či jinak okleštil jejich postavení a pravomoc. Jsou těmi, kdo je skálopevně přesvědčen o své „pravdě“, přestože z principu nejsou schopni pravdu a lež vzájemně odlišit a běžně je zaměňují.

Z uvedeného dále plyne, že národ je na vyšší úrovni, nežli jeho řídicí složky a proto musí docházet k napětí mezi ním a těmito složkami. Protože tyto složky jsou níže, tak lidé je budou vnímat jako podřadné, nekalé, nekompetentní a zločinné.

Z testů rovněž plyne, že národ jako takový je ve stavu, kdy by byl ochoten ostatním pomáhat (na příklad uprchlíkům), ale jeho řídicí složky jsou absolutně proti. Také je zde patrné, že většina národa je na hraně 200 bodů. Takže pokud se vyskytne idea, blízká tomuto národu, je velká šance na realizaci, protože ta by pak mohla pomoci dostat většinu národa nad 200 a tím i na to, aby byla realizována. Takže jak dosáhnout toho, aby nás nezastupoval produkt oligarchů, ale reprezentanti lidu v systému skutečné demokracie? Tyto principy byly popsány už v mnoha mých úvahách a publikacích, takže jen krátce. Při setkání místních lidí v počtu 100 až 300 lidí si do jejich připraveného seznamu každý zaškrtně toho, koho upřednostňuje do vedení obce (sdružení), pochopitelně mimo sebe. Tím je vše skončeno. Zvolení lidé pak v dalším kole zvolí ze svého středu oblastní zastupitelstvo, to pak okresní a následně bude zvoleno krajské, ze kterého vzniknou státní orgány. Je jasné, že zvolení lidé budou lidmi, kteří mají důvěru obyvatelstva a jsou v daném regionu na nejvyšším postu úrovně vědomí. Darebáci, lumpové a zloději v tomto systému evidentně propadnou. Bližší viz má pojednání.

Tímto počinem se automaticky zvýší průchodnost duchovně-duševním systémem lidí, protože jejich vedení jim bude rozumět a bude pracovat pro ně, a nikoliv pro sebe, jako dosud.

Je tu ještě další fenomén, který urychlí transformaci lidstva a „vyčistí“ onen duchovně-duševní kanál. Jde o Umělou Inteligenci (nadále jen UI).

Oč jde?

Již několik století vládne lidstvu průmyslová revoluce. Ta je vyvolána především zaktivováním skupiny lidí s úrovní vědomí 400+. Lidé 400+ jsou lidé kombinačního rozumu se snahou pomáhat. Ano jistě mají na svém kontě i atomové zbraně, ale také neuvěřitelný pokrok lidstva v oblasti techniky. Jenomže koncem minulého století

začíná nastupovat nová garnitura. Vytváří se nová platforma pokroku lidstva.

Rok 1992 je významný v mnoha směrech. Není to jen zavedení celosvětového internetu, ale i pochopení struktur, na kterých je založeno Univerzum jako takové. Mám zde na mysli především ono nové paradigma, které vychází z tvrzení, že prvotní je informace, která tvoří energii a ta následně vytváří hmotu.

Jak internet, tak i toto nové paradigma umožnilo vytvořit a pochopit stavy ve výpočetní technice, které jsou známy jako UI. Zde se fenoménem UI dále zabývat nebudeme. Je zpracovaná v jiných mých úvahách. Zde se jí dotkneme pouze letmo s tím, že její vznik, trvání a využití mají na svědomí lidé, které jsou na úrovni vědomí 500+. A o to tady běží. Zatímco lidé 400+ mohou být ještě ovládáni systémem, který je na nižších postech, u lidí 500+ už toto ovládání bude selhávat, respektive nebude vůbec funkční. Takže tito lidé svou aktivitou vlastně dosáhnou toho, že systém, který dnes vládne na Zemi, se automaticky bude narovnávat.

Je jasné, že lidé s nižší úrovní vědomí to ponесou velmi nelibě a i ti, kteří nejsou přímo zainteresováni na ovládání druhých a jen se tak zvaně vezou, se proti tomu také budou vehementně stavět. To, že budou do světa vypouštět různé strašáky a přesvědčovat okolí, že jde o jejich zánik a dokonce i o zánik světa, je naprosto jisté. Ve skutečnosti půjde jen o to, aby se tito lidé dostali do správných pozic a uvědomili si, že jim prostě „ujel vlak“.

Civilizace se zcela promění.

Zhodnocení – závěr.

Civilizace bude během několika málo let (desetiletí) k nepoznání. Už teď nelze jakoukoliv událost, která se kdy na Zemi odehrála od současnosti směrem do minulosti skrýt. Pochopitelně se to netýká jen proběhlých událostí, ale i postupů. Takže si můžeme velmi snadno ověřit, že tento postup či toto konání nebo přístup je ten správný. Už nyní není možné blafování. Pokud se tak děje, pak je to jen a jen důsledek naší lenosti si to ověřit. Takže v budoucnu nám nic nebude bránit v tom, abychom nastolili skutečně průchodné a tím i průtočné systémy nejen v hospodářsko-finančním systému, ale a to hlavně, v systému duchovně-duševním.

Říjen 2018

A.M.

Projev určený pro Českou konferenci 2018 – ke stoletému výročí vzniku

Československa.

(určeno k přednesu, ale panu Antonínu Marešovi nebyla poskytnuta možnost jej na České konferenci 2018 prezentovat)

Vážení, k tomu abychom pochopili, kdo jsme a kam máme jít, musíme znát i svou minulost.

Musíme vědět, odkud jsme přišli, čím jsme a co představujeme. Takže to, co je v tomto okamžiku velmi důležité, je stav, že porozumíme své minulosti.

Ano, bylo napsáno, co se týče minulosti, mnoho knih, mnoho úvah, mnoho esejí a dalších a dalších literárních výtvorů a přesto si troufám říct, že o této minulosti prakticky nic nevíme. Proč?

Protože jsme se soustředili pouze na události, které tuto minulost charakterizovaly, a zapomněli jsme na to, že to nejsou události, ale podhoubí, z nichž tyto události vyrůstají a celková nálada, která tvoří základ toho, jak se lidé mezi sebou chovají a tento základ vytvářejí. Nikdy a nikde nebyl tento základ dán k dispozici a ani dneska se na školách o něm neučí, natož aby se o něm mluvilo mimo tyto školy. Tento základ je ale důležitý, bez jeho pochopení, bez schopnosti mu rozumět nejsme schopni skutečně ničeho dosáhnout.

Takže je naprosto nezbytné se vrátit k našim kořenům, abychom pochopili, kým jsme a následně i určili naše vize.

Před mnoha lety, více než před čtvrtstoletím, se ve vědecké branži objevil názor, že základem Univerza, tedy Vesmíru, není ani hmota, ani energie, ale informace. Pro ty, kteří nevědí, předesílám, že se nejedná o data, ale že se jedná o celý soubor informačních bloků, který sice začíná daty (počítač, DNA) ale pokračují tak, že jeho nadřazený systém je něco, čemu my obecně říkáme program, jedná-li se o počítač, nebo o životní či řídicí tělo, jedná-li se o živý organismus.

Dalším stupněm je pak myšlenka, která není vázána na prostředí, ale je to systém který je všeobecně dostupný všem, kteří jsou schopni na něj vibračně dosáhnout.

Je nutno si uvědomit, že myšlenky nejsou toho či onoho, ale jde o systém, který lidé používají a jeho stupeň je pak dán naším stavem vědomí. Tyto myšlenky ale můžeme zabarvit naším emočním potenciálem, což je ale zcela něco jiného. Dalším stupněm je potom vědomá informace, která už dokáže určité věci řídit a vrcholem potom je super vědomá informace. Bližší informace o tomto systému informací je možné nalézt v mých knihách. Tolik k těmto informacím.

Od roku 1992 uplynulo víc než čtvrtstoletí a přesto je u nás tento systém je prakticky neznámým pojmem. Není tomu ale tak ve světě. A právě zde se objevil člověk, který navázal na věci kolem Sigmunda Freuda, Carla Junga a dalších psychoanalytiků a vědeckých pracovníků zabývajících se psychou člověka, aby se následně pokusil o spojení vědy a skutečné Mystiky, ze které vycházejí všechna náboženství. To se mu skutečně podařilo. Jeho vědecké práce jsou doslova

ohromující. Dle mého názoru, se jedná o génia, kterých se na zemi rodí skutečně velmi, a to zdůrazňuji, velmi málo.

Jde o Davida R. Hawkinse.

Bohužel ani o tomto člověku, který žil v letech 1927 až 2012 se v naší republice prakticky nic neví.

Je to obrovská škoda.

Je to něco co bychom měli velmi rychle napravit. Tento člověk se totiž dotknul něčeho, o čem zde mluvím. Jeho práce se totiž dotýkají našeho vědomí ve smyslu jeho sebe realizace, jeho sebeuvědomění a toho, aby se dokázalo realizovat jak v minulosti, tak přítomnosti, tak i budoucnosti.

Vědomí v lidském prostředí rozdělil do 17 až 18 stupňů jeho inteligence, přičemž nižší stupně jsou pod zvířecím vedením takzvaného ega a od určitého jeho stavu jsou to pak stavy, které řídí naše vyšší složka, naše vlastní Já, ona Boží jiskra, která je do těla člověka vtělena.

To je jedna stránka věci, ale je tu i druhá stránka, pro kterou vám to teď říkám. Jde o to, že je možno pomocí informací, které jsem zde zmínil, zjišťovat stavy všech událostí co se kdy na zemi odehrály.

Doktor Hawkins vytvořil metodu, podle které jakoukoliv událost, která se vůbec někdy na zemi odehrála, a to bez ohledu na to, jestli člověk nebo lidé nebo kdokoliv této události byl přítomen nebo nebyl, je možné zcela a plně objasnit. Není nic, co by zůstalo skryto. Všechno co bylo dosud skryté je možno odhalit a to v plném rozsahu. Není nic, co by mohlo zůstat neodkryto, co by mohlo zůstat tajné. Porozuměl tomu co je běžně známo jako „morfogenní pole“ o kterém mluvil i Rupert Sheldrake a rozpracoval to vědecky do obrovské hloubky. Zjistil, že v atraktorových polích, která nejsou ničím jiným nežli pokračováním oněch morfogenních polí, jde o tak velkou intenzitu energetického vyzařování, že všechna slabší pole zde nemají šanci. V praxi to pak znamená, že veškeré lži a podvody, které jsou založeny právě na těchto slabších polích, nemohou obstát v konfrontaci s poli, která jsou založena na Pravdě. To pak umožňuje testování čehokoliv na stav pravdivé informace.

Tento obrovský potenciál máme dneska k dispozici, je to tak ohromující, že to bere až dech. Takže pokud někdo stane před soudem, tak je velice snadné zjistit, jestli se jedná o vraha nebo ne. Můžeme také objasnit jakoukoliv historickou událost.

Můžeme objasnit cokoliv, co se kdy stalo. Můžeme se podívat i na naše vlastní dějiny, na to kdo kým jak a proč manipuloval. Co se všechno dělo. Tento genius světa již zemřel, ale jeho odkaz zůstává i jeho knihy zůstávají, a proto bych doporučil všem, naprosto všem, aby se s jeho odkazem seznámili. Uvědomte si, že jde o vědeckou metodu, tedy o ověřitelné testy, které lze opětně opakovat.

Já osobně jsem vypracoval na základě jeho učení [studii, která pojednává o posledních sto letech naší země, naší republiky, počínaje rokem 1918 až do](#)

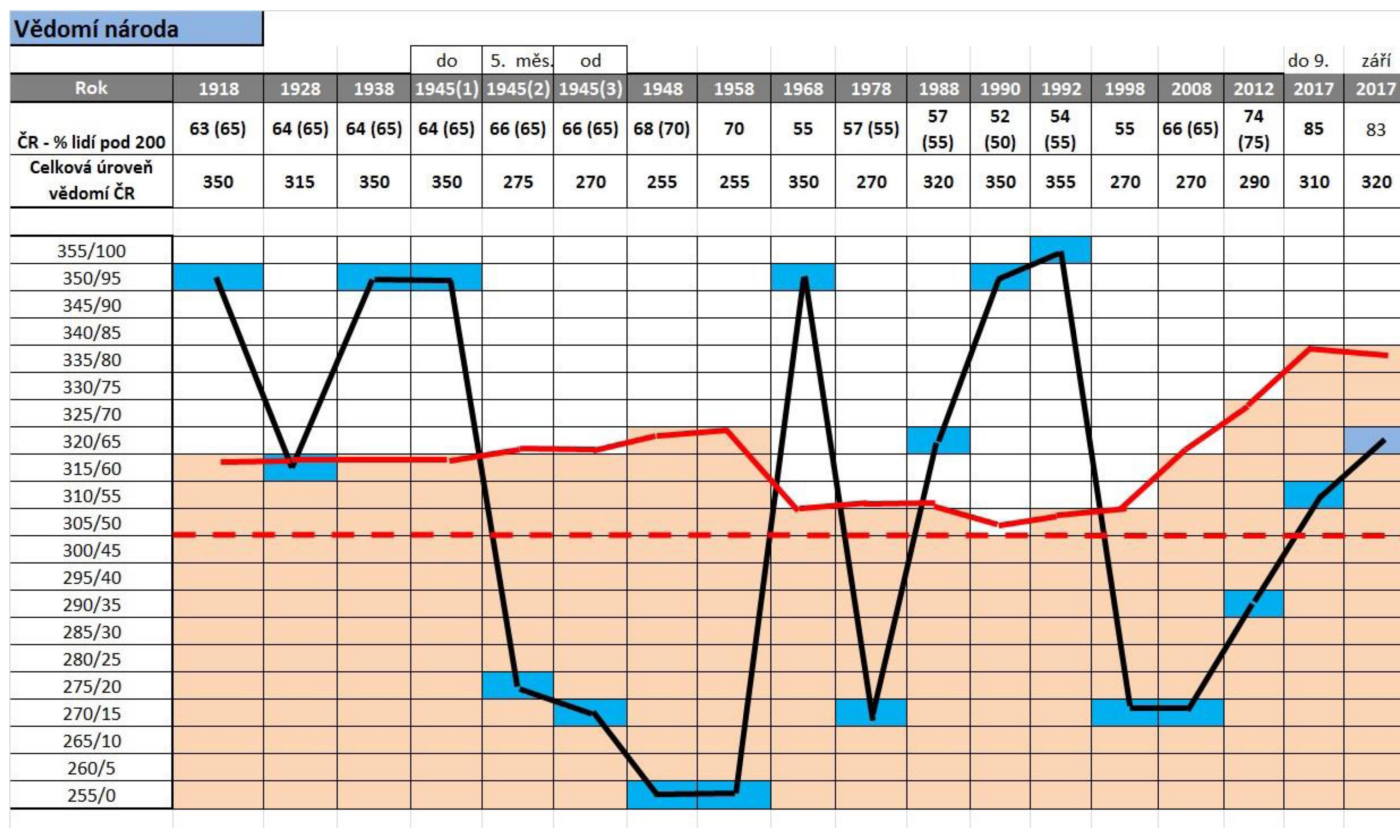
dnešních dnů. V této studii jsou vidět jednotlivé krize naší společnosti i stavy, kdy se lidé pohybovali na vyšších příčkách svého bytí. Tato studie se opírá o dnes již klasickou MAPU VĚDOMÍ. Ta představuje logaritmickou stupnici od 1 až do 1000. Protože jde o logaritmickou stupnici, tak vzestup na vyšších stupních je mnohem hodnotnější. To vede k tomu, že i když je počet lidí v naší zemi víc než z 60% pod hodnotou 200, zbytek, který je nad 200 tuto hodnotu zvedne dokonce na víc než 300 bodů.

Graf znázorňuje dvě veličiny.

1. Procento lidí, kteří se pohybují na logaritmické stupnici doktora Hawkinse na hodnotách do 200 bodů. Jde tedy o počet lidí, kteří uplatňují sebestředný stav a svět vnímají jako nepřátelský.
2. Celkový počet bodů na této stupnici, která vykazuje momentální stav v daném čase pro celou společnost, která žije na území České republiky.

Nyní se můžeme podívat na zobrazení tohoto grafu, jak tento stav vypadá.

Graf vývoje:

Další grafy nám ukazují stav lidské společnosti v závislosti na dosaženém stupni vědomí:

Korelace stavu vědomí a míra štěstí

ÚROVEŇ	Log stupnice	% štěstí
--------	--------------	----------

Osvícení	700 – 1000	100
Mír	600	100
Radost	570	99
Bezpodmínečná láska	540	96
Láska	500	89
Rozum (kombinační)	400	79
Přijetí	350	71
Ochota	310	68
Neutralita	250	60
Odvaha	200	55
Hrdá pýcha	175	22
Hněv	150	12
Touha	125	10
Strach	100	10
Smutek	75	9
Apatie, nenávisť	50	5
Vina	30	4

Hanba	20	1
-------	----	---

Korelace úrovní vědomí a společenských problémů

Úroveň Vědomí	Nezaměstnanost %	Chudoba %	Spokojenost Život je OK %	Kriminalita %
600+	0	0,0	100	0,0
500-600	0	0,0	98	0,5
400-500	2	0,5	79	2,0
300-400	7	1,0	70	5,0
200-300	8	1,5	60	9,0
100-200	50	22	15	50
50-100	75	40	2	91
pod 50	97	65	0	98

To o čem jsem mluvil je to, co představuje naše možnosti se vyznat v minulosti a přítomnosti. Jak ale určit to co by mělo být realizováno v budoucnosti? Jak stanovit Vizi, která nás vyvede z marasmu současných vztahů?

Ve své úvaze – **ÚŽASNÉ** – jsem testoval naši vládu, parlament i senát. Ve všech případech vyšly hodnoty těchto institucí hluboko pod úrovní 200.

Proč?

Samozřejmě vládu, parlament i senát tvoří lidé. Takže jsou-li tyto instituce špatné, pak jsou špatní lidé, kteří je tvoří. Takže se musíme zaměřit ne na vládu, parlament a senát, ale na to, jak a jakým způsobem se do nich dostávají nezodpovědní lidé. Ve všech třech případech se jedná o lidi vzešlé z voleb. Takže „zakopaný pes“ musí být zde.

Jak se u nás provádí volby? Kdo může být zvolen? Jaká odpovědnost a komu, je od zvolených činitelů žádána? Otázek tohoto typu bychom mohli předložit více, ale pokud zodpovíme aspoň ty, o kterých zde byla řeč, tak se domnívám, že nám bude jasno.

Takže začneme mechanismem voleb.

Hned na začátku musíme konstatovat, že nejde o skutečné volby, ale o frašku, při které se „volí“ předem připravení jedinci či uskupení (strany). To, že by si někdo volil skutečného svého zástupce, kterému důvěřuje, je nemyslitelné. Lidé, kteří jsou „voleni“ jsou lidmi, kteří chtějí vládnout a ovládat druhé a chtějí mít možnost rozhodovat o financích, které má daný post k dispozici tak, jak oni uznají za vhodné. Chtějí prosazovat svou mocenskou sílu a být „nezávislími“. Nepřipomíná vám to něco? Ale jistě. Jsou to typické znaky EGA.

Kdo může být zvolen?

Pouze příslušník daného uskupení (strany), nebo pokud kandiduje sám za sebe, tak příslušník dobře situované skupiny ve smyslu financí, protože volby nejsou levnou záležitostí. I tací se najdou, protože kalkulují s tím, že po „zvolení“ se jim to vše vrátí.

Jaká odpovědnost a komu, je od zvolených činitelů žádána?

Každý poslanec skládá závazný slib (dříve to byla přísaha, dnes už jen závazný slib). V něm slibuje na svou čest a svědomí to, že bude jednat v zájmu státu, zákonů a tak podobně. Zákonodárce, který nemá ani zdání o tom, co je právo, co jsou zákony, nemá příslušné vzdělání a je úplně analfabet ve smyslu filozofickém, psychologickém a společensko-mravním, není přeci schopen výkonu funkce zákonodárce a jeho závazný slib nemůže být ničím jiným, nežli jen výsměchem lidem toho kterého společenství. To, že by měl pracovat ve prospěch lidí, země a uvedeného společenství a těmto být odpovědný se v tomto kontextu jeví jako čirá fantazie. Jde přeci o lidi, kteří se derou k „moci“ a to za každou cenu, a kteří nejsou schopni něco takového jako Pravdu akceptovat jinak, nežli jenom jako nástroj, který jim má sloužit, a tak ji běžně zaměňují za Lež, a to podle potřeby, protože skutečnost Pravdy (její hodnotu) nejsou schopni dohlédnout.

Jen blázen nechá o sobě rozhodovat někoho, kdo je na úrovni zvířecího ega a jen blázen si může myslet, že tento člověk to s ním bude myslet dobře a nebude ho mít jen za rohožku pod své nohy. Naše společnost je tak podobná tomuto bláznu, který nedohlídne to, co je každému jasné. Totiž to, že lump je lumpem proto, že tvoří cosi, co bychom mohli nazvat vším možným jen ne tím, že jde o blaho, pokrok a duchovní a duševní vzestup spoluobčanů a tím i společnosti.

Jak tedy z tohoto marasmu?

Odpověď je jednodušší, nežli si umíme představit. Stačí se jen nad danou věcí zamyslet a řešení se najednou ukazuje samo. Protože základem jsou volby, tedy pověření těch, kdo mě mají zastupovat, je jasné, že to nebudou lidé, kteří se vnučují a jsou nekompetentní, ale že to musí být lidé, kteří znají (jsou moudří) a mají mou důvěru.

Ano důvěra je to klíčové slovo.

Nebudu přeci svěřovat své zastupování darebákovi a kariéristovi, ale člověku uvážlivému a moudrému.

V každém společenství jsou takoví lidé, a proto stačí, když na příklad na náves vesnice, která má tři sta lidí, tyto sezvou a do připraveného seznamu osob každý označí toho, koho by chtěl, aby stanul v čele obce (pochopitelně mimo sebe) a je hotovo. Seznam jasně ukáže, kdo má v obci největší prestiž, důvěru a respekt. Kdo tedy je tím, kdo by v čele obce měl stát. Ze zvolených lidí v obci se pak zvolí oblastní výbor, následně z oblastních výborů okresní, pak krajský a nakonec i celostátní orgány.

Jak prosté.

To vše bez peněz, hmbuku, reklamy, podrazů, korupce a jiných „výdobytků“ současnosti.

srpen 2018 Antonín Mareš

Vážení spoluobčané.

Autorem příspěvku je pan Antonín Mareš.

Bylo by vhodné, aby zazněl i názor lidí, kteří o problematice **Hmoty a Duchovna** opravdu něco vědí a kteří k tomu mají co říci. Patřím k těmto lidem a mé názory vycházejí nejenom z dlouhodobého studia (několik desítek let), ale i z praktického života a také i duchovních zážitků. Přesto své názory nikomu nevnucuji a razím tezi, že k Pravdě musí každý dojít sám. Jen tak má odpovídající hodnotu a tím i sílu, neboť pak jde o skutečnou Pravdu a ne o to, co se za ní jen vydává.

Jsem spisovatel, který napsal celou řadu knih, úvah a pojednání o problematice lidí a společnosti a jejich vzájemných vztazích. Pochopitelně jsem se nemohl vyhnout ani vztahům těchto lidí ke svému prostředí a tím i ke Hmotě, Duchovnu a obecně i k problematice původu a smyslu lidské existence.

Pokud se podíváme kolem sebe, pak je jasné, že tu existuje Vývoj, neboli evoluce, ale je také jasné, že tu musí být i cosi, co lze nazvat Stvořením či lépe řečeno, tvořením jako takovým.

Také tu je všude kolem nás do očí bijící inteligence (moudrost), která stojí za výtvořiny přírody, ale a to především, života jako takového. Zdá se, že za tím vším musí existovat něco, co to uvádí do chodu, případně i řídí. Člověk dřívějšíka to vyciřoval velmi významně, a síly, které to vše tvořily a udržují, vnímal, a snažil se jim zalichotit. Člověk dneška již zhrubl a tyto síly nevnímá. Má ale něco, co zde dříve nebylo v tak velkém rozsahu k dispozici a tím je Rozum. Nuže pojďme se na tuto problematiku podívat právě přes tento zorný úhel. Tedy pohledem Rozumu.

V roce 1992 bylo mezi vědci konstatováno následné paradigma, které značně přiblížilo vědu ke skutečné mystice.

Prvotní je **Informace**, ze které se tvořily Energie a vše završuje tvorba Hmoty. Jedná se o zcela průlomové tvrzení. Protože u nás ani po uplynutí čtvrtstoletí o tom není mnoho známo, tak uvádím heslovitě aspoň základní poznatky.

Informace je systém, který od své spodní hranice má následující vzestupnou tendenci. Data, program, myšlenka, vědomá myšlenka (morfogenní pole, atraktorové pole a p.) a nakonec super vědomá informace.

Energie je všudypřítomným elementem a to díky vibrační charakteristice Univerza. Vakuum je de facto energetický a informační předěl.

Hmota je systém, který v sobě ukrývá vlastně „zamrzlé“ vibrace vakua.

Takže na základě tohoto je možné prognostikovat stavy Univerza, které se vyskytují ve vyšších frekvencích a pro nás v neviditelných světech.

K tomu, abychom pochopili, jak existuje celek, tedy svět a jeho řízení, si musíme vyjasnit ještě některé věci ohledně našeho světa. Jedním z velkých omylů je i náš vztah k hmotě. Začneme elektronem, jako velmi známou částicí mikrosvěta. Elektron nekrouží kolem atomového jádra jako hmotná kulička, ale rozprostírá se kolem něho jako vlnoplocha. Je snad obyčejnou vlnou? Nikoliv. Je hmotnou vlnoplochou. Jeden elektron projde dvěma otvory zároveň, protože je vlnou a „rozplácne“ se na přepážce za ní, protože je i hmotou. Elektron je zároveň a to zde zdůrazňuji – zároveň – hmotou i vlnou. Jako vlna má přesah i do Astrálního světa (do Jemnohmotnosti). My známe a umíme dobře popsat hmotný objekt. O vlnách jako takových nevíme prakticky nic. Z toho plyne i naše nepochopení pro Astrální svět, který je na nich založen. Protože nerozumíme a nechápeme vlnovou podstatu světa, tak nemůžeme chápat ani podstatu formy, která tvoří náš svět a ani podstatu světa, který je nad Astrálním světem, tedy Myšlenkového světa (Devachanu).

Podobně jako elektron se chovají i jiné částice mikrosvěta. Za zmínku stojí foton. Jde také o hmotnou vlnu, ale tentokrát se jedná již jen o kvantum této vlnoplochy.

Jak je vlastně vytvořen? Co je vlastně jeho základem?

Je to informace.

Tedy vědomá informace na úrovni lokálního morfogenního, neboli atraktorového pole. Lze si ji představit jako jakýsi „plán“, který má v sobě schopnost z dostupného „materiálu“ vytvořit onu částici. Uvnitř zachycujících sil této informace pak vibruje energie (spin), která není ničím jiným, nežli vytrženou částí vakua s nižší vibrací, nežli je ostatní prostředí tohoto vakua. Celek, tedy kvantum, je pak tím, co my vnímáme jako částici mikrosvěta. Některé částice mikrosvěta pak tvoří „složeniny“, tedy to, co známe pod názvem baryony.

No a nyní se pojďme podívat na to, jak ten náš svět, jako celek, je uspořádán.

Základ tvoří **Nelineární stav**. Tento stav bývá neznalými vědci označován jako Chaos. Osvícení lidé ho vnímají jako Vědomí (JÁ) a věřící lidé jako Boha. Tento Nelineární stav je z pohledu lidí mimo jakýkoliv prostor a pochopitelně i mimo jakýkoliv čas, který je jen součástí toho kterého prostoru. Je tak z tohoto pohledu nejen věčný (vždy byl, je a bude), ale je i všudypřítomný. Tento stav obsahuje nejen Duchovní svět, ale i světy Boží až nakonec i samotné Jsoucno, tedy nejvyšší myslitelnou inteligenci neboli Boha samotného.

My lidé jsme původem z Duchovního světa.

Aby mi bylo dobře rozuměno. To o čem mluvím, je naše vlastní podstata, tedy de

facto Boží jiskra, která sídlí v našem těle a je známá pod označením Duch. Pochází tedy z Duchovního světa a je nelineární podstaty, tedy je nesmrtelná. Z Duchovního světa ale vyšla jako sice nerozdělitelná součást Jsoucna, ale zároveň jako nevědomá, pokud jde o sebe sama. Přestože se základním Jsoucnem (Bohem) tvoří jednotu, sama o sobě je tím, co se musí teprve pomocí Vývoje a Tvoření zdokonalit. Tento Duch je pak v lidském těle „zahalen“ Duší, v níž sídlí. Tento princip je pak završen lidským tělem, které je nositelem jak Duše, tak i Ducha.

Lidské tělo je smrtelné, protože vzniklo, tak i zanikne. Lidská Duše je tvořena zušlechtěním části astrality a po určité době také zaniká. Až proběhne celý vývoj, který je před Ducha (naší podstatu) postaven, tak ten se vrátí do své domoviny, tedy do Duchovního světa jako vědomá součást Jsoucna.

Tento vývoj probíhá v současnosti na úrovni člověka v současném Vesmíru. Těchto Vesmírů již bylo několik, a několik jich ještě bude, nežli Duch dosáhne na stav, že bude skutečně vědomou bytostí, která může být nápomocná Tvoření, jež je nedílnou součástí Jsoucnosti.

No a jak je to v současnosti?

Podívejme se na některá tvrzení.

Konstatování: *Kdyby Bůh existoval, tak by nikdy nemohl dopustit takové zlo ve světě, které nyní a v minulosti existovalo.*

Odpověď: *Bůh není člověk. Není to strejda na obláčku, který řídí svět. Jde o systém, který je vystavěn na základě Pravdy a tím i zákonů Univerza.*

Konstatování: *Kdyby existoval Bůh, pak by musel stvořit i ďábla a zlo. Tedy musel by být tím, kdo není dobrotivý a naplněný láskou.*

Odpověď: *Bůh je to, co nelze definovat jinak, nežli pouze tak, že jde o systém naplněný Pravdou a Láskou. To co označujeme za zlo je dílem lidí, kteří ač špatní, mají stále možnost jít cestou k tomuto principu, tedy k Bohu. Jen člověk, který má v sobě zlo, ho následně vidí všude kolem sebe a pochopitelně cítí i to, že na něj toto zlo útočí. Jde o systém zrcadla. Dobrý člověk vidí kolem sebe jen dobro a to přesto, že na to může i „doplatit“. On ale ví, že vše se vším souvisí a tak i nedobrotu přijme s láskou, neboť ví.*

Konstatování: *Proč kněží hlásají pokoru a nežijí tak? Proč hlásají chudobu a žijí v přepychu? Proč mluví o pravdě a žijí ve lži?*

Odpověď: *Bůh není reprezentován kněžským klérem a ani ničím tomu podobným. Náboženství dneška (křesťanství) vzniklo jako pokračování pohanského kultu boha Mitry. V podstatě k němu (k obřadům) bylo přidáno jen přijímání těla páně. Bůh nepotřebuje dary, nepotřebuje oběti. Bůh nám dal svobodnou vůli k tomu, abychom v jeho jménu činili a svými skutky jemu i sobě vzdávali poctu. Protože jako svébytné bytosti jdoucí v Pravdě a boží Lásce jsme pak těmi, koho může nazvat svými dětmi, tedy těmi, kdo s ním a skrze něho konají dobro.*

Konstatování: *Jak porozumět tomu, co máme v životě činit a kam máme v našem životě*

jít, abychom byli těmi, kdo jde a žije v Boží vůli?

Odpověď: *Bůh je principem, který je naplněn Pravdou a skutečnou Láskou. Čas od času se na Zemi objevují ti, kteří již vědí (zasvěcenci) a ti přinášejí aktuální zvěsti o tom, jak dál. V současnosti je takovým hlasatelem David R. Hawkins a jeho dílo. Jde o velmi hodnotné morálně mravní dílo člověka, který nám naznačuje cestu. Ukázal nám to, na jakých hodnotách se nachází naše Vědomí, tedy my samotní, neboli naše Já. Ukázal nám možnost definitivně rozlišit Pravdu od Lži a ukázal nám, jak poznat naše EGO a to zpracovat tak, aby nám sloužilo. Zkrátka a dobře. Ukázal nám cestu k Bohu a to bez jakýchkoliv prostředníků. Budiž mu za to díky*

Zpracoval Antonín Mareš

Vytestováno na hodnotu 535 dle stupnice Davida R. Hawkinse.

Dopis Alberta Einsteina dceři

Koncem roku 1980 LIESERL, dcera slavného génia, věnovala 1400 dopisů, psaných jejím otcem, Hebrejské univerzitě s příkazem, nepublikovat je, dokud neuběhne 20 let od její smrti. Toto je překlad jednoho z nich.

Když jsem předložil teorii relativity, velmi málo lidí mě pochopilo. To, co odhalím a přinesu teď, se rovněž asi potká s nepochopením a s předsudky světa.

Žádám Tě, abys chránila mé dopisy, dokud se společnost nedostane na takovou úroveň, aby akceptovala to, co vysvětluji níže.

Existuje extrémně mocná síla, pro kterou zatím věda nemá formální vysvětlení. Je to síla, která zahrnuje a řídí všechny ostatní síly a dokonce je obsažena ve všech fenoménech, které operují ve vesmíru. Tato univerzální síla je láska.

Vědci hledají sjednocující teorii vesmíru a zapomněli na tuto nejmocnější nespátřenou sílu. Láska je gravitace, protože přitahuje jedny lidi k druhým. Láska násobí to nejlepší co je v nás a umožňuje lidstvu nevyčerpat se svým sobectvím.

Láska odkrývá a odhaluje. Pro lásku žijeme a umíráme. Láska je Bůh a Bůh je láska. Je to jediná energie ve vesmíru, kterou člověk není schopen podřídit své vůli.

Abych lásku učinil viditelnou, zaměnil jsem hodnotu ve své známé rovnici. Pokud bychom namísto $E=mc^2$ akceptovali, že energie k vyléčení světa může být získána skrze lásku násobenou čtvercem rychlosti světla, došli bychom k závěru, že láska je nejsilnější existující silou, protože nemá žádný limit.

Po selhání lidstva ve snaze kontrolovat a ovládat síly vesmíru, které se tak otočily proti nám, je velice urgentní, abychom sami sebe naplnili jiným druhem energie. Pokud chceme, aby náš živočišný druh přežil, pokud chceme najít smysl života, pokud chceme zachránit svět a každou živou bytost, láska je jedinou odpovědí. Zatím neumíme vyrobit bombu lásky, na zničení veškeré nenávisti, sobectví, závisti a chamtivosti, které devastují planetu.

Nicméně, každý člověk v sobě nosí malý generátor lásky, jehož energie čeká na vypuštění do světa.

Pokud se naučíme tuto vesmírnou energii dávat i dostávat, potvrdíme, že láska je schopná přesáhnout všechno, protože je kvintesencí života.

Hluboce lituji své neschopnosti vyjádřit to, co je v mém srdci, jež bije po celý můj život pro tebe. Možná je už pozdě se omlouvat ale, protože i čas je relativní, potřebuji ti říci, že tě miluji a že díky tobě jsem dospěl k této úvaze.

Tvůj otec

Albert Einstein

Užasně

Autorem příspěvku je pan Antonín Mareš.

ÚVOD

V mém věku, a po prostudování tak obrovského množství materiálu, který vedl až k tomu, že jsem napsal celou řadu knih, mě opravdu může překvapit jen málo co.

Přesto se to stalo.

Tím, co mě doslova ohromilo a co způsobilo můj šok ve smyslu úžasu, byla kniha od Davida R. Hawkinse MOC VERSUS SÍLA a pochopitelně i celé jeho následné dílo. Tento člověk a jeho dílo jsou skutečně pozoruhodné a to hned z několika rovin. On sám je kýmsi, kdo k nám, tedy k lidem, přichází z prostředí, které se dá charakterizovat jako prostředí, kde jsou už jedinci, kteří prošli čímsi, co lze nazvat – osvícení. Jeho vstup do hmotnosti a tedy na Zemskou planinu nebyl jednoduchý. Vzhledem k tomu, že se pohyboval již dost vysoko na žebříčku svého vědomí, bylo nutné provést cosi, co je poněkud zvláštní. To něco byla fiktivní osobnost, která se sem zrodila a která vlastně vybudovala jeho tělo a de facto založila jeho bytí. Ve 38 letech svého věku, pak tato osobnost odchází, tedy umírá a přenechává pole působnosti vlastní osobě, tedy Davidu R. Hawkinsovi. Zde se vlastně teprve rodí onen David, tak jak ho později známe z jeho díla.

To, proč tomu tak muselo být, pochopí a tomuto procesu porozumí každý, kdo je obeznámen s duchovní vědou a chápe, že dost dobře nelze sestoupit do prostředí,

kteře vykazuje značné známky nedokonalosti, tak jako je tomu u lidského prostředí, pro bytosti, které jsou na určité výši. Z duchovní vědy je znám případ příchodu Krista, který se připravoval celé dlouhé věky a který byl zřejmě nejkomplikovanějším případem. Vtělení se muselo odehrát přes Ježíše Nazaretského a i ten se sem nemohl vtělit jen tak mimochodem. To zde ale nebudu dále rozebírat a zájemce odkazují na již zmíněnou Duchovní vědu tak, jak jí nám lidem, podal Rudolf Steiner cca před sto lety.

Vraťme se k Davidu R. Hawkinsovi. Zde je velmi typické jeho konstatování, a sice v tom, že v očích lidí, kteří se na něho dívali, viděl svůj vlastní pohled. Tedy, že v nich viděl to, co vyjádřil zcela jasně tvrzením – díval jsem se na svět jejich očima. Zde bych se chtěl poněkud zastavit, protože jsem se v životě setkal velmi často s konstatováním blouznivců, kteří duchovní vědě nerozumí a šíří nesmysly. Převážně jde o tak zvané GURU, tedy lidi z Východu (Indie), kteří k nám na údajně zaostalý Západ jezdí šířit jejich pojetí duchovna. Že je to jinak, nenahlíží.

Tito lidé sice cosi vědí o tom, že existují světy nad tímto hmotným světem a jsou mu nadřazené, ale jejich povědomost o nich je u těchto lidí dost chabá. Proto se domnívají, že vzestupem ve svém vědomí dosáhnou pouze toho, že se ve vyšších světech, tedy podle nich v nirvāně, rozplynou. Tento stav pak považují za nejvyšší možný. Že jde o totální nesmysl, daný jejich nevědomostí, nenahlíží.

Takže jak je to doopravdy?

EGO člověka se ve svém vývoji posouvá a stává se stále víc a víc kultivovanější. Mění se a uvědomuje si, že služba je to, co je pro něho to DŮLEŽITÉ. Začíná tedy sloužit a pomáhat druhým. Toto EGO se pak v duchovní vědě nazývá JÁ. Mluví se dokonce o smrti EGA. Zvláště pak Východní náboženství tento termín často používá. Nejde o smrt, tak jak jí chápe Západoevropan, ale o transformaci. EGO skutečně zaniká, ale pouze ve svých projevech. Transformuje se do JÁ a tím jeho podstata zůstává, ale je na vyšší úrovni bytí. Ani tady vývoj nekončí. JÁ, tedy přepracované ego, pokračuje ve vývoji a dosahuje stavu, který bychom mohli nazvat obětí. Tato oběť je pochopitelně zcela a diametrálně odlišná od systémů sebemrškačství, či takzvaného obětování se, tak rozšířené v době misionářských praktik. I když i zde už mohou být první semínka oné skutečné oběti. Tato skutečná oběť je na příklad ukřižování Krista, výron duchovních bytostí za účelem vzniku člověka, Obětování se lidstvu ve smyslu Matky Terezy, či našeho J. A. Komenského (vzdělanost). My se ale přidržíme pouze onoho druhého stupně, tedy stupně, který značí pomáhání druhým. I tak s ním v současné situaci budeme mít velké problémy, jak vyplyne následně z dalšího textu.

Takže JÁ člověka je a zůstane zachováno a to dokonce i ve stavech velmi vysokých světů nad námi, tedy v něčem čemu na Východě říkají Nirvāna. To co se ale stane, je pro materialisticky uvažujícího člověka poněkud těžko pochopitelné. Jde o změnu, která nastává při odchodu z materialistické, pozemské planiny do stavu, který nevykazuje formy, ale pouze myšlenky, tedy do Myšlenkového světa. Tady totiž přestává platit lidská logika založená na předpokladu, že jedna forma plus druhá forma jsou formy dvě a začíná platit to, čemu já osobně říkám Boží logika a co lze vyjádřit vztahem vše je ve všem. Tedy řečeno matematikou – nekonečno + nekonečno =

nekonečno. Celek i část jsou si rovnocenné a vzájemně zaměnitelné. Celek je zároveň částí i celkem a část je jak částí, tak i celkem. Každý duchovní člověk, tedy skutečně duchovní, vám potvrdí, že v každém z nás je Boží jiskra. A kde je Boží jiskra, je už Bůh sám o sobě. Bůh je nedělitelný, je všudypřítomný a stojí mimo náš čas a mimo náš prostor. Tento stav nazírání Boha je dán zasvěcencům všech dob a všichni bez rozdílu mluví stejnou řečí. Z očí lidí se na svět dívá to, co zde nazýváme Bohem a protože tento zasvěcenec se dotahuje svým vědomím na úroveň těchto duchovních bytostí (Boha), tak i on se skrze tyto oči lidí dívá na svět a může pak prohlásit to samé, co říká David R. Hawkins. Dívám se na sebe očima ostatních lidí.

No a tady je první úskalí, kterému lidé, kteří mají k duchovnu daleko, nerozumí. Oni vidí oči darebáka, lumpa, lotra, zločince, potažmo i vraha. Tak kde je ten Bůh?

Vtip je v našem VĚDOMÍ. Úroveň našeho Vědomí určuje to, co vnímáme. Pokud sami jsme na nízké úrovni našeho Vědomí, pak nemůžeme vnímat nic jiného, nežli tomu odpovídající úroveň v očích toho, kdo se na nás dívá, byť to byl neví jak vysoce postavený člověk ve svém vědomí. To je jedna stránka. Ta druhá spočívá v tom, že člověk, který se na nás dívá, má své vědomí také nějak zpracováno. Pokud je na nízké úrovni, pak se bude dopouštět přehmatů až zločinů a celý svět mu „bude ubližovat“. Vysoce duchovní člověk pak v tom případě vidí, či řekněme vnímá, že dotyčný má nezpracované EGO, které je schopen lokalizovat jako samostatnou jednotku a vlastní vědomí, které je napojeno na Duchovní svět. Proto mluví o tom, že i z očí zločince se na něho dívá Bůh. Normální člověk ale nic takového nevnímá a tak má před sebou jen obyčejného člověka, protože sám je takový.

Takže, postupně jak zpracováváme své EGO, a měníme ho na JÁ, tak se blížíme ke stavu, že naše základní podvědomí (nevědomí), které je napojeno na vyšší světy, je nám stále bližší. Je tedy nutno rozlišovat to co nazýváme vědomím a to je to, v čem se uvědomujeme a v čem máme svobodnou vůli, od toho, co se nazývá nesprávným názvem podvědomí nebo také nevědomí a co je napojeno na Vyšší světy. Názvosloví tady značně pokulhává a tak je dobré danou věc víc popsat, aby bylo jasné, oč jde.

Po této průpravě se teprve dostávám k vlastnímu dílu Davida R. Hawkinse.

Protože byl na velmi vysoké úrovni, tak vnímal pochody jak v našem bdělém vědomí, tak i v našem nevědomí či podvědomí a uvědomil si základní stavy, které jsou charakteristické pro náš vývoj, tedy pro vývoj našeho vědomí a to nejen pomocí systému Univerza (karma), ale i pomocí našich vlastních sil, tedy naší vůle k tomu, abychom se v onom avizovaném vývoji posunuli dále. K tomu, také musíme znát to, co by se dalo nazvat pravdivou informací. Nelze přeci progresivní vývoj založit na klamu. Sice i klam je učitelem, ale velmi bolestivým a navíc v našem případě naprosto zbytečným, když můžeme vše provést správně a to hned na první pokus.

David R. Hawkins tedy rozdělil své poznatky na dvě velké hromádky:

První je o tom, zda daná informace je či není pravdivá ve smyslu – ANO/NE.

Druhá je pak o vlastním vývoji lidského vědomí a jeho jednotlivých stavech.

Jak zjistit pravdivost informace.

Napřed si to vysvětlíme teoreticky. V člověku působí Vědomí, které má pod svou kontrolou a Nevědomí, které nemá pod vědomou kontrolou. Toto nevědomí představuje most mezi vševědomím Univerza a jeho vlastním vědomím. Vše, co se v rámci našeho časoprostoru děje je zaznamenáno v tomto Univerzálním vědomí, protože to stojí mimo rámec našeho prostoru a času. Prostor a čas, tak jak my lidé ho známe, je vlastností hmotného projevu. K hmotnému projevu je v tomto případě nutno přičíst i Astrální planinu, která se někdy nazývá Jemnohmotnost. To o čem mluvíme je ale myšlenkového původu a je tedy nad tímto stavem. Nejen nad ním ve smyslu vyšších světů, ale i ve smyslu struktur. Myšlenkový svět nejenom může ale také i obsahuje ve svém jsoucnu náš a astrální svět. Proto lze mluvit o tom, že stojí mimo náš časoprostor, i když i tam je cosi, co bychom mohli považovat za jistý stav času. O tom ale zde hovořit nebudeme a vrátíme se k našemu problému s tím, jak je to s pravdivostí nějaké události, kterou bychom chtěli testovat. Protože Vesmír (Univerzum) je postaven na informacích, které jsou základem jakékoliv hmotné tvorby, je jasné, že tyto informace musí být pravdivé, jinak by totiž ani celý systém nemohl existovat. Základem nám známé stavby Vesmíru (Univerza), je, jak je i ve vědeckém světě známo (platí $\frac{1}{4}$ století), teze – **informace => energie => hmota.**

Takže máme následný stav. Někdo nám sdělí, či jinak se dozvíme nějakou informaci. Nevíme, zda tato informace je či není pravdivá. Takže uděláme dotaz.

Je tato informace ... pravda nebo ne?

A Universum odpoví,

Přitom odpoví vždy pravdivě.

Jak ale udělat onen dotaz na pravdivost informace?

Je to jednodušší, nežli si mnozí dokáží představit. Naše vědomí, tedy naše vědomé vědomí, má pod kontrolou naše svaly, které jsou jím ovládány, ale ne tak docela. Jistěže pohyb ruky můžeme svým vědomím řídit, to co ale nemůžeme, je naše síla neboli razantnost tlaku, kterou jsme schopni touto rukou vyvinout. Částečně sice ano, ale opravdu jen částečně. To znamená, že když se ocitneme v poli informace, která je lživá, naše svaly ochabnou. Protože, jak jsem již zmínil, je naše podvědomí, které také částečně řídí naše svaly spojeno s Pravdou Universa, tak dojde po dotazu nepravdivé informace k tomu, že svaly ruky ochabnou. Toto ochabnutí je velmi znatelné a testovaná osoba nezabrání tomu, aby se nedalo rozpoznat. Takže teď už opravdu prakticky.

Testovaný člověk upaží svou dominantní ruku (většinou tedy pravou). Ten, kdo ho testuje, ho požádá, aby se pokusil udržet tuto ruku upaženou i po položení otázky, která se bude testovat, přičemž on sám ho v zápěstí bude svou vlastní nataženou rukou tlačit dolů, tedy bude se mu snažit ruku stlačit dolů. Poté vysloví onen dotaz a začne test. Pokud je odpověď na otázku pravdivá, ramenní svaly testované osoby ztuhnou a ten co testuje, testovanému ruku nesundá ani náhodou. Je-li tomu

naopak, pak testovaný ruku ve vodorovné poloze není schopen za žádných okolností udržet.

Co se to vlastně děje? Dotaz je pochopitelně přes naše nevědomí testován na pravdivost v základním svém stavu, tedy v Myšlenkovém světě, které je všude kolem nás. A protože odpověď může být pouze pravdivá, tak tímto způsobem můžeme zjistit vše.

Můžeme zjistit pravdu na jakoukoliv otázku, kterou jsme schopni položit, a to ve smyslu od teď do minulosti. Nic nám nemůže zůstat utajeno. Vše máme možnost ozřejmit. Opravdu nelze nic v našem Vesmíru skrýt a to ani tehdy, když u dané události mimo samotného aktéra nikdo další nebyl.

Dotazů a testů na pravdivost informací bylo provedeno velmi mnoho. Mluví se o milionech a ve všech případech se jedná o testy úspěšné.

Vzhledem k tomu, že čeština je jazykem poněkud zvláštním s ohledem na stavbu věty a systém záporů, tak doporučuji otázku položit vždy tak, aby byla pokládána bez záporu a v nejjednodušší možné formě, jak jí lze položit. Nejde o to, že by si s ní Vesmír neporadil, jde spíše o to, že si s ní neporadí naše vědomí. Pokud totiž pokládám otázku, tak je potřeba jí pokládat tak, že jde skutečně o dotaz a nikoliv o to, že se do této otázky emočně vložím a už vůbec ne o to, že si budu zahrávat s představou záporných stavů. Snadno by se pak mohlo stát, že ve své mysli vytvořím obraz, který je diametrálně odlišný od formálního dotazu, Na tento obraz by pak Vesmír reagoval a odpověď by z našeho lidského hlediska vyznívala zmatečně. Tak ještě jednou. Jednoduchý dotaz, jasně zformulovaný a bez záporů.

Takže např.: Chodí můj chlapec i s jiným děvčetem? (ANO/NE).

Ne ale takto.: Nechodí snad můj chlapec i s dalším děvčetem, nejen se mnou? (ANO/NE).

Dotazy lze směřovat do všech oblastí našeho života a do všech jeho stavů. Ptát se můžeme na cokoli. Odpovědi typu ANO/NE nám vždy budou k dispozici. Podrobnější informace a rovněž i možné výjimky, které jsou tak vzácné, že nemá smysl je zde ani zmiňovat, vám poskytne ona kniha od **Davida R. Hawkinse – MOC VERSUS SÍLA**.

Jak je to s vývojem (evolucí) našeho vědomí.

Naše vědomí, ostatně jako všechno v tomto Univerzu, podléhá vývoji. Zde se nebudeme podrobně zabývat tímto fenoménem a zájemce odkazuji na své knihy, ale podíváme se přímo na stav, ve kterém tento vývoj probíhá a také na to, co to vše znamená.

Jak již bylo naznačeno dříve, tak naše vědomí se dělí na dvě velké skupiny. Je to naše vlastní bdělé vědomí, které v současném Vesmíru rozvíjíme a na naše podvědomí nebo také nevědomí, které je naší spojnicí s naším domovem, kterým je Duchovní svět. My ale vše zatím hodnotíme pouze k mnohem nižšímu světu a to je svět Myšlenkový. Nižší pochopitelně jen ve vztahu k Duchovnímu světu. Před člověkem je ještě velmi, velmi dlouhá cesta ve vývoji jeho vědomí. Když uvážíte, že současného

stavu, tedy bdělého vědomí ve smyslu sebeuvědomění si sebe sama, dosáhl až teprve po čtyřech Vesmírech, které šly za sebou (Jde tedy o stav, který je, či ve skutečnosti spíše byl, označován za Velký třesk /takže to už tu bylo 4x/) a bude mu následovat ještě několik těchto Vesmírů. To o čem tu budeme mluvit je ale stav, který je dosažitelný v tomto Vesmíru a na této Zemi. Jak sami uvidíte, jde přesto o epochální výšiny, do kterých se může člověk na této Zemi propracovat.

Pan David R. Hawkins na základě dlouhodobého výzkumu lidského vědomí a na základě prací Carla Junga a pochopitelně i Sigmunda Freuda a dalších, stanovil pro vývoj lidského vědomí jisté stavy. Vytyčil **logaritmickou stupnici od 1 do 1000** (kde např zjednodušeně 20 je myšleno $\log 20 = 10$ na dvacátou nebo 200 je $\log 200 = 10$ na dvoustou a rozdíl mezi nimi je v řádu 180ti nul!!!) a ní umístil jednotlivé tyto stavy. Takže se nyní podíváme v souhrnu na to, jak mu to vychází a jak jednotlivá vědomí zařadil.

MAPA VĚDOMÍ

Názor na Boha	Názor na život	Úroveň	Měřitko	Emoce	Proces
Já	Je	OSVÍCENÍ	700 až 1000	Nepopsatelné	Čisté vědomí
Veškerenstvo	Dokonalý	MÍR	600	Blaženost	Jasnost
Jediný	Úplný	RADOST	540	Klid	Proměna
Milující	Prospěšný	LÁSKA	500	Úcta	Zjevení
Moudrý	Smysluplný	ROZUM	400	Pochopení	Abstrakce
Milosrdný	Harmonický	PŘIJETÍ	350	Odpuštění	Transcendence
Inspirující	Nadějplný	OCHOTA	310	Optimismus	Záměr
Umožňující	Uspokojivý	NEUTRALITA	250	Důvěra	Uvolnění

Dovolující	Přijatelný	ODVAHA	200	Potvrzení	Posílení
Lhostejný	Náročný	HRDÁ PÝCHA/ PÝCHA	175	Pohrdání	Nadutost
Pomstychtivý	Nepřátelský	HNĚV	150	Nenávist	Agrese
Odepírající	Přinášející zklamání	TOUHA	125	Žádostivost	Zotročení
Trestající	Děsivý	STRACH	100	Úzkost	Ústup
Přezíravý	Tragický	SMUTEK	75	Lítost	Malomyslnost
Odsuzující	Beznadějný	APATIE	50	Zoufalství	Vzdání se
Mstivý	Zlý	VINA	30	Obviňování	Zničení
Pohrdající	Bídný	STUD	20	Pokoření	Odstranění

Ve výše uvedené tabulce jsou ve skupinách soustředěna Vědomí, která vytvářejí jisté stavy. Úplně dole je skupina Vědomí s úrovní do 200. Tato úroveň, na kterou se podíváme ještě důkladněji, je jako celek něčím zvláštní.

To něco je stav EGA a jeho vztah k tomuto vědomí. Toto Ego není ještě propracováno

a tak vlastně v těchto vědomích „kraluje“. Pochopitelně se vzrůstajícím stavem tohoto vědomí, jeho úloha slábne. Je ale i v nejvyšších příčkách dostatečně silné.

Úplně nejnižší stav je stav, který je ohodnocen na logaritmické stupnici hodnotou **20**. Jde o stav **STUD**. Názor lidí na tomto stupni na svůj život i na život kolem sebe se může zjednodušeně vyjádřit slovem **BÍDNÝ**.

Dalším stavem je stav, který má hodnotu **30**. Jde o stav **VINY** a také tento stav neposkytuje příliš lichotivý pohled na život. Vyjadřuje se stavem **ZLÝ**.

Následuje stav s hodnotou **50** a s označením **APATIE**. To je svět bezdomovců a celkových vyvrhelů. Kteří vidí svět jako **BEZNADĚJNÝ**.

Poté je tu stav **75** a apatie přechází do stavu označovaného jako **SMUTEK**. Zde se projevuje v životě jako **TRAGEDIE**.

V dalším stupni pak smutek vystřídá s hodnotou **100** **STRACH**. Lidé na tomto stupni vidí svět jako **DĚSIVÝ**.

No a dostáváme se k hodnotě **125**, která představuje **TOUHU**. Zde se lidé poprvé, i když, jak si ukážeme dále, nepříliš úspěšně snaží vymanit z pout **EGA**. Problém je vtom, že před ním (tedy před **EGEM**) touží uniknout, místo toho, aby ho zpracovali, a to dost dobře nejde. Výsledkem je pouze to, že to **PŘINÁŠÍ ZKLAMÁNÍ**.

To vše vede do posléze do stavu s číslem **150** a to do stavu **HNĚVU**. Co hněv umí, je dobře známo z dějin, kdy hněvem rozezlený dav byl schopen zničit vše, co mu přišlo do cesty. Že tento stav vnímá okolní svět jako **NEPŘÁTELSKÝ** je snad logické.

Po tomto stavu přechází stav s označením **175** a tedy stav, který můžeme označit jako **HRDÁ PÝCHA / PÝCHA**. Jde o pohled na svět, který lze vskutku označit jako **NÁROČNÝ**.

No a nastává první velký zlom

Od stavu 200 nahoru se dostává **EGO** pod kontrolu. Hodnota **200** značí **ODVAHU** a také značí to, že svět kolem sebe začínáme vnímat jako **PŘIJATELNÝ**.

Další úroveň **250** je **NEUTRALITA**. Jde o to, že se již nesnažíme předělávat svět, ale začínáme ho vnímat tentokráte již jako **USPOKOJIVÝ**.

Na hodnotě **310** **OCHOTA** se začíná projevovat naše snaha a náš zájem, byť dosud málo progresivní, o spoluúčast. Svět vnímáme jako **NADĚJEPLNÝ**.

Následuje hodnota **350** **PŘIJETÍ** a to je již vyložená snaha o spoluúčast a přijetí odpovědnosti. Svět se začíná jevit jako **HARMONICKÝ**.

Další dílčí zlom

Nastupuje **ROZUM** a s ním úroveň **400**. Pohled na svět se mění a svět se jeví jako **SMYSLUPLNÝ**. Tady je ale nutno rozlišovat. Ve spodní části (do 460) jde o stav rozumu spíše dle **NEWTONA** nad touto hranici pak jde o pohled **EINSTEINA**.

Nastává druhý velký zlom

Hodnota **500** a **LÁSKA** je něčím, co ukazuje život velmi **PROSPĚŠNÝ**. Je snad pochopitelné, že tu není řeč a ani nemůže být, o lidské lásce. To co lidé mají za lásku je v drtivé většině pouze emoce. Láska muže a ženy je cosi, co sem opravdu zasahuje velmi a to zdůrazňuji, velmi okrajově. Jde o skutečnou Lásku, tedy o vnitřní stav toho kterého z nás. Tento stav má zcela pod kontrolou už naše EGO a v tomto stavu vědomí se jedná již jen o JÁ, což je zhora něco jiného. Tento stav plně koresponduje se stavem nebeských bytostí a ty mu rozumí. Je to stav hluboké modlitby a rozjímání, které je vlastně vedeno při bdělém vědomí.

Hodnota **540** je stupňováním této **LÁSKY** a původně byla označována jako **RADOST**. Názor na život se mění a je vnímán jako **ÚPLNÝ**.

Dodatečně (v dalších dílech) je na post **570** delegována skutečná duchovní **RADOST**, která znamená ještě vyšší stav pohledu na žití a to ve smyslu **DOKONALÉ ÚPLNOSTI**.

Nakonec je tu poslední velký zlom

Tady se již dostáváme mimo většině lidí pochopitelné stavy. Jde o stav 600 a vyšší, který je charakterizován **MÍREM** a jde o to, že je z této roviny svět vnímán jako **DOKONALÝ**. Lidé nacházející se na této rovině jsou těmi, kdo zde na Pozemské planině přinášejí osvětlení a poznání, které posouvá evoluci mílovými kroky. Jde o takové lidi, jako jsou Matka **TEREZA** či na zcela vysokých postech Ježíš **NAZARETSKÝ** či **BUDDHA**. Tuto rovinu zde dále nebudeme rozebírat, protože tito lidé se v naší populaci nacházejí opravdu ojediněle. V současné době v České republice z dospělých lidí není nikdo, kdo by tuto úroveň dosahoval.

Zjištění

Tady si povíme něco o tom, co jsme měli možnost zjistit testováním o našich nejenom čelních představitelích. Test proveden únor – březen 2016. **Je třeba upozornit na skutečnost, že testovat úrovně vědomí může s úspěchem až ten, kdo aspoň přesahuje úroveň 200 (případně dosahuje vyšších úrovní). Jinak mohou být výsledky zmatečné (viz kniha Davida R. Hawkinse).**

POLITICI, STÁTNÍCI a OSOBNOSTI

RANSDORF (komunista)	20	OBAMA (prezident)	250
KALOUSEK (TOP 09)	20	MERKLOVÁ	310
ZEMAN (prezident)	30	GORBAČOV	390
PUTIN	30	HAVEL (min. prezident)	480
SOBOTKA (min. před.)	50	PAPEŽ FRANTIŠEK	530
TRUMP (kand. na prez.)	60	T. G. MASARYK	580
BABIŠ (ANO)	125	KAREL IV	580

KLAUS (min. prezident)	150		Sv. VÁCLAV	590
CLINTONOVÁ	150		J. A. KOMENSKÝ	690

Dále byli testováni naši známí a také i ostatní události v našem okolí na to, jaké mají stupně vědomí, nebo jaké stupně vědomí za nimi stojí.

OSTATNÍ TESTOVANÍ LIDÉ

RUDOLF STEINER		390
<u>Pověřenci, kteří stáli za R. STEINEREM</u>	790	
Pan Šimon PÁNEK		340
Marta KUBIŠOVÁ		390
Pan Petr PÁVEK (Jindřichovice p. Smrkem)	390	
herec VETCHÝ		370
VÁCLAV II (český král)		390
Jiřík z PODEBRAD (český král)	440	
Martin CHODŮR (zpěvák)	440	
Tomáš KLUS (zpěvák)	450	
Pan Marek EBEN		480
EMIL PÁLEŠ		495
Olga HAVLOVÁ (žena prezidenta Havla)	530	
Jar. KRČEK (hudebník)	530	
Tomáš BAŤA		530
K. H. BOROVSÝ		530
Zpěvák KRYL		530
DALAJLÁMA		530
ELON MUSK		530
PATOČKA (CHARTA 77)	540	
PALACKÝ		550
Jan HUS		610

OSTATNÍ – skupiny, národ a tak pod.

Český národ jako celek (průměr)	310
Český národ spodních 85% (průměr)	200
Český národ spodních 50% (průměr)	175
Průměrná úroveň členů vlády ČR (2016)	80
Průměrná úroveň parlamentu ČR (2016)	60
Průměrná úroveň senátu ČR (2016)	110

Dále bylo testováno zda:

Je možné, na základě toho, že 15% populace vytahuje Český národ na uvedených 310, zvrátit situaci ve prospěch progresivních sil? Tedy nastolit to, co já vnímám jako **Skutečnou demokracii**, nebo něco tomu podobného. **Test ukazuje, že ANO!**

Byl na Dubčeka v devadesátých letech spáchán atentát, na který následně zemřel. (havárie auta na dálnici). **Test ukazuje, že ANO.**

Další testy:

Skupina KABÁT	5
Vedoucí této skupiny J. VOJTEK	10
Skupina ROLLING STONES	175
Vedoucí této skupiny JAGGER	>175

Průměrná úroveň sdělovacích prostředků 100

Průměrná úroveň ČT	120
Průměrná úroveň českých webů (Novinky.cz a IDnes.cz)	120

Což je úroveň naprosto žalostná.

Ve společenském rámci bychom se bezesporu měli rozhodnout **pro odmítnutí pasivního podřízení se nějakému politickému systému, který nedosahuje úrovně 200.**

Místo toho bychom měli využít svých nově vyvinutých schopností zkoumání a napravit je. **Nyní je například možné stanovit jasná kritéria pro výběr osob zastávajících veřejné úřady.** Pro efektivní vedení každého úřadu se na osobu, která jím bude pověřena, klade požadavek určité minimální úrovně vědomí v závislosti na důležitosti úřadu. **Obecně řečeno, jakýkoli vládní úředník, který má hodnotu pod úrovní 200, problémy neřeší, ale bude je naopak vytvářet.**

Takže to o čem jsme zde hovořili jsou úrovně vědomí. My ale máme ještě další

možnost a to přímého dotazu. Takže se můžeme přímo ptát, zda to či ono je tak, jak se nám to prezentuje, nebo jde o lež a tím o naše pomýlení. V politice současnosti se to podvody jen hemží. Bylo by tedy záhodno si udělat představu o tom, co je a co není pravda.

Jednoduchým testem můžeme okamžitě zjistit, kde je pravda a kde je lež.

Je zapotřebí si říci dost podvodům, dost lumpárnám a dost všemu co zavání lží.

Pro jistotu zde znovu konstatuji:

Ptát se je možné pouze na minulé události, ne na budoucnost !!!

Vážení přátelé, dostáváte do rukou mocnou zbraň.

Zbraň PRAVDY.

Je na vás lidech, jak jí využijete a použijete.

15. března 2016

Antonín Mareš

Ke stažení zde:

[ÚŽASNÉ.pdf \(192,5 kB\)](#)

Moje bytí

Autor příspěvku – paní Katka Bílá

Od prvních dnů kam sahá moje paměť v tomto životě, kdy jsem začala ve svém dětském věku vnímat svět, jsem nechápala, proč se mi to děje? Strachy, odstrkování, nepochopení, nikdo mě neměl rád. Jednoduše jsem byla velmi nešťastné dítě. Žila jsem v nefunkční rodině a podle toho vypadaly podmínky, kde se odehrával můj život. Opak byl pravdou. Byla jsem rozmazlená, vzteklá, nezvladatelná, ve škole jsem byla lempl, který nic nedotáhnul dokonce.

Někde v pozadí jsem tušila, že je něco jinak, že mi něco někam uniká a já nejsem schopná vidět, kam, jak a proč? Proč se to děje, proč mě? Neviděla jsem to ještě dlouho. Byla jsem slepá, jako kdybych měla přes oči šátek a nešel sundat. Dnes vím, že jsem byla nevědomá, naivní a hloupá. Vnímala jsem svět jen po povrchu. Moje úroveň vědomí byla nízká, žila jsem v pekle.

V dospívání jsem udělala spoustu špatných věcí, lhala jsem, podváděla, byla sobecká, myslela jen na sebe a své potřeby. Nechala jsem se zaslepit penězi a odehna od sebe člověka, který mě měl rád, protože jsem se chtěla mít dobře, a mít vše co k životu přeci patří. Auto, dům, dovolenou. Nevěděla jsem, že na světě

není předmět a požitek, který by mě udělal šťastnou, že uspokojuji své potřeby na nízké úrovni. Netušila jsem, že ve skutečnosti trpí moje duše. Svět zkrátka končil na špičce mého vlastního nosu, a do něho ještě navíc hodně přšelo. Všechny jsem soudila, posuzovala, hledala jsem na všech jen chyby. Pro samou pýchu a aroganci jsem neviděla, že to vše je uvnitř mě samotné, že to já sama jsem plná nectností a zlosti, že já sama jsem to vše dopustila, že já sama jsem vinná. Neviděla jsem ani to, že jsem to právě Já, kdo s tím může něco udělat. Postavit se tomu čelem, přiznat si, že tenhle svinčík, ta chatrč je ten chrám, svatyně, kterou hledám. V ní žije moje duše ve strašných podmínkách a já jí tam nechávám trpět. Tuším, že toho je víc. Věci, které nejsem ještě schopná vidět ani teď.

Prosila jsem, dnes s určitostí vím, že jsem nevěděla koho a o co, ale prosila, aby se něco stalo, aby mi někdo pomohl. Pak se stal asi zázrak, stalo se to. Sled událostí, které mě dostaly z pekla ven, tam kde jsem dnes. Dnes už vím, vidím, že na to, abych se posunula, musím sebrat všechny síly, postavit se rovně, mít pevný postoj a začít něco dělat. Uklízet, vyčistit ten zašlý příbytek, aby mohl zase zazářit. Krásný dům plný lásky a pravdy. Poprosit za odpuštění všechny ty, kterým jsem ublížila, všem o kterých se domnívám, že ublížili mě, Odpustit. Přijmout vše, tak jak to je a být vděčná za příležitost vše napravit. S tím, s čím si nevím rady, odevzdat. Důvěřovat a opustit všechny pochyby a staré návyky.

Jsem vděčná za tu obrovskou lásku, kterou dostávám a za to, že je. Nemůžu jí ani všem pobrat a tak se chci podělit. Jsem vděčná za svůj život a šanci, kterou jsem dostala. Dnes už vím, že na mě záleží, jestli budu šťastná a jak bude můj život vypadat. Já nechci žít v pekle. Tuším, že tam někde venku je spousta bytostí, které mají plné ruce práce, abychom my všichni mohli tady na tomto krásném místě Být a z úcty k nim, chci být lepším člověkem.

Proto už vše špatné nebudu dělat a prosím celé nebe, aby mi dalo sílu vydržet. Prosím celé nebe, aby dalo sílu nám všem. Doufám, že inspiroji alespoň jednu lidskou bytost k pohledu do svého nitra.

Katka Bílá

Cesta a vývoj člověka

Autorem příspěvku je pan Antonín Mareš

Setkal jsem se až s neuvěřitelnou naivitou lidí, kteří se domnívají, že jsou povoláni k tomu, aby vysvětlovali současný stav společnosti a člověka v ní. Zkusme se s trochou logiky podívat na to, jak to je, a co lze dedukovat z normálního lidského postoje.

Již od starých Egypťanů je známo rčení „jak nahoře tak i dole“, převzaté z Thovtovy desky. Také všichni holističtí lékaři vám potvrdí, že člověk je jako celek obsažen i ve svých částech. Například v uchu je možné dedukovat celého

člověka a pomocí akupunkturních bodů ucha se napojovat na jednotlivé jeho části. Totéž je v obličejí a i jinde. Pokud vyjdeme z této logiky, pak můžeme prohlásit:

Vědomí člověka / vědomí buňky

je jako

Vědomí Boha / vědomí člověka.

Tedy jak nahoře tak i dole.

Je jasné, že vědomí buňky je na hony vzdáleno vědomí člověka. Přesto spolu spolupracují. Vědomí buňky (neplést s životností fyzické buňky) je stejné, jako vědomí člověka ve smyslu trvání. Vědomí člověka pochází z **Ducha** a je tudíž nesmrtelné ve smyslu trvání věcí v tomto lineárním světě. Pochází z nelineárního prostředí, které mystiky bylo nazváno **Duchovní svět**. Totéž platí o vědomí buňky. Obě vědomí se sice projevují v tomto našem světě různě, ale svou podstatu a zakotvení mají stejné. Lidské vědomí je částečně projevené přímo v tomto světě tím, že se člověk uvědomuje. Zbytek jeho vědomí, což je převážná část, stejně jako vědomí buňky, zde v tomto pozemském světě není přímo přítomno a působí zprostředkovaně z vyšších světů.

Předpokládejme nyní, že by některá buňka těla chtěla dosáhnout na stupeň vědomí, ve kterém by se mohla s vědomím člověka dorozumívat přímo. Tedy, že by se svým vědomím byla na úrovni, které je s tím lidským srovnatelné. Co by muselo nastat?

Především by se buňka musela oddělit z bezpečí těla a z prostředí, kde je jí vše dodáváno a to včetně potravy, tepla a dokonce i příkazů k tomu, co a jak. Toto oddělení, by byl pro ní šok. Byl by to pád do neznáma, kde, podobně jako o řád výše člověk při svém pádu a vyhnání z ráje, by bez pomoci a „v potu tváře“ se musela postarat sama o sebe.

Jiná cesta ale není.

Teprve postupným vývojem a po mnoha utrpeních a také po mnoha generacích buněk, by začalo docházet ke zlepšení, protože vědomí buňky by se mezitím proměnilo a z jednobuněčného organismu by se fyzický projev proměnil postupně na mnohobuněčný, ten pak na rostlinný a posléze i na zvířecí organismus. Buňka by pochopitelně ztratila v důsledku tohoto vývoje svou fyzickou nesmrtelnost, kterou by nahradila svým rozšiřujícím se vědomím. Tento proces silně připomíná symbolický děj o vyhnání Adama a Evy z ráje.

Shrneme-li to, pak docházíme k závěru, že i člověk, který byl v bezpečí Božího jsoucná, musel nastoupit obdobnou cestu vývoje. Z blaženého, ale nevědomého stavu, se nyní díky vývoji snaží dostat do stavu vědomého a tím pochopitelně také i blaženého, protože se dostává vlastně zpět ke svému tvůrci, ale na mnohem vyšším stavu svého vědomí.

Stvoření a evoluce se tak propojují v jeden proces. Tento proces je umožněn „časem“, který je člověku dán a který je k jeho vývoji určen spolu s jinými faktory, kterými jsou Karma a pochopitelně Reinkarnace.

Nyní se zde pokusím poukázat na nesmyslnost některých tezí, vzniklých především z neochoty pracovat na sobě a také z neochoty za vše nést odpovědnost.

Jedna z nejrozšířenějších tezí (a vlastně i představitelka všech ostatních) je ta, která hlásá, že vše už tu dávno bylo a že vše člověk již ovládal a vše znal, ale vlastně si chtěl vyzkoušet svou „svobodnou vůli“ a tak z boží milosti mu bylo dovoleno „padnout do hmoty“, ale tatáž boží milost, tedy ve skutečnosti velká boží láska, mu umožňuje se opět vrátit a to pouze tím, že se odvrátí od světa a rozpomene se na vše, co přeci už zná. Takže pouze tento proces rozpomenutí stačí k tomu, aby ho vrátil do lůna božství.

Co je zde vlastně řečeno?

Je toho povícero a tak začneme postupně.

1. Je tu popřen vývoj neboli evoluce.
2. Boží láska je tu postavena do stavu cynizmu.
3. Je tu popřena reinkarnace, jako cosi co je zbytečné.
4. Je tu popřen základní postulát lineárního světa, a sice tvrzení, že to co mělo svůj počátek, musí mít i svůj konec.
5. Moudrost je tu postavená na roveň idiotství.
6. Sobectví je nadřazeno nad pomoc druhým.

Ono toho je víc, ale i tento výčet mrazí.

Pojďme si jednotlivé body rozebrat.

1. **Evoluce.** To, že existuje evoluce, se neodvažuje popírat už vůbec nikdo, kdo je aspoň trochu solidní. Je jedno, zda jde o materialistu, nebo věřícího člověka. Samozřejmě, že materialista věří jen v hmotnou evoluci a věřící pak pouze v to, že stvořené věci se dále vyvíjejí. Od roku 1992 je na světě uznávané nové vědecké pojetí, které oba přístupy spojuje. Dle vědomých informací byly vytvořeny, neboli také stvořeny, základy ve smyslu DNA a dalších k životu nezbytných součástí, které byly vtěleny do systému primitivního živočicha, tedy prokaryotní buňky. Další vývoj byl těmito vědomými informacemi už jen doplňován tak, aby bylo možné překlopení do vyšších vývojových forem. Tím se tedy tento princip evoluce dostává do stavu, kdy je maximálně využito jak stávajících informací, tak i evolučního tahu. Je snad pochopitelné, že to vše se děje především na nejvyšším možném článku té které bytosti a to je na vědomí. Evoluce probíhá na vědomí a ostatní složky, které bytost tvoří, se podřizují.
2. **Boží láska.** Pokud zde budeme mluvit o lásce a to zvláště o Boží lásce, pak je nutno si ujasnit o co jde. Tento stav je stavem žití nebo by se také dalo říci prožívání a to neuvěřitelného stavu milosti, která nemá, a to zdůrazňuji, protipól. Jde o stav, který by se dal nejlépe

vyjádřit tak, že je to stav dávání, tedy dávání oné milosti. Tvrdit, že tento neuvěřitelný stav nám způsobil to, že nám umožnil pád do hmotnosti, ztrátu všech vědomostí, nemožnost moudrého jednání a to jen proto, aby nám dovolil jednat dle naší vůle (právě díky této lásce), se jeví jako největší absurdita světa. Pokud by tomu tak bylo, pak všichni jedinci by zažívali naprosto zbytečné utrpení, které jim přeci mohlo být dopředu ukázáno s tím, že dokonce i jistá část takto padlých jedinců nemusí projít a může se ocitnout v něčem, co se obvykle nazývá slovem ztracení. Pokud to tedy shrnu, pak neuvěřitelná láska nás posílá do utrpení a to zcela zbytečného, nebo dokonce trvalého. To bych přisoudil mnohým, ale rozhodně ne Bohu a jeho lásce. Toto pojetí se jeví jako totální nesmysl.

3. **Reinkarnace.** Pochopil jsem, že mnozí, kteří vyznávají tezi, která mluví o tom, že se stačí pouze rozpomenout na předchozí stav a není nutno na sobě pracovat, nevědí co to reinkarnace je a pletou si jí s naprosto něčím jiným. Takže o co jde, Reinkarnace znamená, že procházíme mnoha životy a přitom se v každém z nich něčemu naučíme ve smyslu vzestupu svého vědomí. Pokud něco zanedbáme, pak je to průšvih. Protože příští reinkarnace je již o něčem jiném a my musíme svým usilovným snažením dohnat zameškané. Běda nám, když bychom to začali nestíhat a zanedbávat. Mnohé mate to, že jsou tu mnozí na různých úrovních vědomí (jenomže ti mohou plnit zcela odlišné úkoly), a tak si myslí, že i oni mají šanci dohnat příště to, co tu doslova proflákají. Jenomže ouha. Reinkarnace jedinců probíhá ve velkých časových cyklech a příští bude do společnosti, kde už nebude možné jen tak dohnat zameškané. Kdysi byly doby mezi vtěleními mnohem delší a představovaly i tisíce let. Dnes jsou mnohem kratší, ale i tak se společnost při nové reinkarnaci už jeví jako zcela jiná. Současný velký počet lidstva je dán především velkým zkrácením tohoto cyklu a i dalšími faktory, které tu pro jednoduchost neuvádím, ale i při letmém pohledu na dějiny je jasné, že během sta let se společnost zcela vyměňuje co do charakteru. Takže se domnívat, že tady můžu doslova lajdačit, protože v příští reinkarnaci to mohu dohnat, je velký omyl. Vyvíjí se vše a to včetně naší společnosti (planety). **Takže pokud to nestihneme a vypadneme z hlavního proudu, pak můžeme čekat celé eony a eony věků na to, než se nám podobná příležitost znovu naskytne.** Zkrátka a dobře. Loď odplouvá a na přístavní opilce se už nečeká. Je sice možné, že někdo ještě na poslední chvíli přeskočí na zvedající se lodní můstek, ale jeho zvednutím tato možnost definitivně padá.

4. **Lineární a nelineární svět.** To co bylo vytvořeno (stvořeno) má tím svůj počátek a proto také musí mít i svůj konec. To co nemá počátek a trvá bez ohledu na čas, je z tohoto hlediska neomezené. Je tedy bez

začátku i bez konce, je věčné. Takže vše co existuje, spadá do jedné z těchto kategorií. Náš hmotný vesmír má svůj počátek a tím má i svůj konec. Do této kategorie spadá i tak zvaný „onen svět“, tedy svět astrality, ze kterého náš pozemský svět vznikl a spadá do ní i další ještě vyšší svět a to Myšlenkový, který je na Východě zvaný Devachan. Náš základ, tedy mi samotní, jsme duchovní podstaty. Pocházíme tedy z Duchovního světa, který už spadá do té druhé kategorie. Byli jsme, trváme a budeme. Naše vědomí se vyvíjí, ale my jsme a vždy byli a zůstaneme svébytní. Na vysokém stupni svého vývoje se sice dostaneme do stavu splynutí s vysokým principem, ale tak, že svou identitu si ponecháváme a to navždy.

5. **Moudrost versus idiotství.** Teze, která mluví o tom, že se stačí rozpomenout na vše, co přeci už dávno víme, popírá snahu lidí usilovat o vzestup, moudrost, vědění a pochopitelně i o morálnost a lidskost. Vždyť se stačí pouze rozpomenout. Staví tak idiota na stejné místo, jako mudrce či dokonce zasvěcence. To je tak absurdní nesmysl, že se ani nebudu zde snažit to dále komentovat a rovnou to vezmu za nevědomou hloupost.
6. **Sobectví.** Celá tato teze o rozpomenutí je tezí, která mluví pouze o příslušném jedinci. Mluví pouze o něm, že jen on se musí rozpomenout a vše je pak samozřejmé. To je ale mluva sobců a lidí, kteří se dívají jen a jen na sebe a ostatní jim mohou být ukradeni. Takto ale systém lidství nefunguje. Lidé jsou určeni k tomu, aby si pomáhali a ve vyšším stádiu pak spolupracovali. Pomoc druhým je i pomoc mě a naopak. Pokud nepomohu nikomu, tak nemohu pomoci ani sobě. Jak krásně je to vidět na současné naší společnosti, která si vzala za krédo okrádání ostatních. Zatímco svět pokračuje ve vývoji, my padáme a to jak materiálně, tak i na duchu.

Domnívám se, že tento stručný výčet stačí pro každého, aby pochopil nesmyslnost této teze. Pokud ani to nestačí, pak se jedná o člověka, kterému to prostě není dáno a nemá smysl se s ním dál zabývat.

Antonín Mareš

Vztah zaměstnavatel – zaměstnanec

Výňatek z knihy *CESTA K POZNÁNÍ* od pana Antonína Mareše

Skutečná demokracie – práce.

Zde jen Antonín Mareš vypíchl podstatné rysy z definice PRÁCE:

Práce

Mzda za vykonanou práci nemůže a není odměnou za tuto práci, ale je a musí být chápána jako podíl na výtěžku získaného výrobou, či prodejem zboží nebo služeb. Zaměstnanec se tak stává spolu partnerem zaměstnavatele a je s ním v rovnoprávném postavení. Mzda se vypočte z poměrů, které přísluší hodnotě vykonané práce, a tak vlastně je i zaměstnavatel placen tímto způsobem ze společného výtěžku. Zaměstnavatel pak má tím eminentní zájem na rozvoji a vzestupu svého pracovníka, i na jeho společenském uplatnění. To proto, že jeho odchod by způsobil odchod i části „kapitálu“. Tímto způsobem, který nemění nic na dosavadní výši odměn, ale zásadně je přestavuje z hlediska významu, dochází k zásadní změně. Touto změnou je zcela nový vztah zaměstnavatel – zaměstnanec.

Z uvedeného důvodu, změny těchto vztahů, pozbude na významu jakékoliv obchodní tajemství, a toky informací, peněz a to včetně odměn, se stanou zcela otevřené.

To je ten nejdůležitější vztah. Zrovna tak je nutno napravit i všechny ostatní vztahy jak mezi sebou, tak i k ostatním partnerům, kteří se účastní spolupráce. Tak pochopitelně uklízeč nemůže být nevzdělaný hlupák a obchodní cestující také namůže být jen doručovatel našich výrobků. **Všichni účastníci spolupráce se musí dostat na úroveň rovných přístupů a pak lze od této spolupráce očekávat neuvěřitelné.**

První na co musíme definitivně zapomenout je náš osobní finanční prospěch. Dokud tomu tak nebude, tak jsme svázáni svým vyzařováním s vnějším světem a jsme na něm závislí. Jsme těmi, kteří dosud plně neakceptovali svobodu, jako vnitřní stav a tím nejsme schopni objektivně zhodnotit rovnost jak ve vnějším, tak ve svém vnitřním stavu. To pochopitelně vede k nemožnosti skutečné spolupráce tak, jak je zde naznačena.

Teprve člověk, který definitivně zpracoval svobodu a opět jí zařadil do svého vnitřního stavu, podobně jako Rom, je schopen dalších stupňů a to akceptovat rovnost i spolupráci na tvůrčím principu. Je to něco co Rom už nemůže. Ne proto, že by byl špatný, ale prostě proto, že mu chybí principy duše rozumové a především vědomé, které to umožňují. Cesta Romů bude ještě dlouhá, ale na druhou stranu jsou to oni, kdo se svým žitím mezi námi de facto obětují nám, a ukazují nám co to ta vnitřní svoboda ve skutečnosti je. Ukazují nám něco, co jsme vývojem ztratili, a opět musíme získat. Buďme jim za to vděční.

Takže tato spolupráce tvůrčího charakteru bude podobná skutečné diskusi, ve které diskutující řeší problémy ne tím, že by předkládali hotová řešení a ty pak hájili do „morku kostí“, ale tak, že se snaží z navrhovaných řešení vybrat jejich rysy. Ty se pak spojují a na nich se vytváří další závěry, z kterých se v následném kole opět vytvoří jen vstupní hodnoty, ke kterým jsou opět přidány nové příspěvky, a to tak dlouho, dokud se daný problém bezezbytku nevyřeší. Zde je jasné, že není důležité, kdo a jak přispěl do diskuse, ale je důležitý výsledek.

Podobně i tato spolupráce tvůrčího charakteru je spoluprací na řešení problému a nikoliv na prosazení sebe sama. Je tedy poctou pro toho, kdo se této spolupráce účastní a je to ve skutečnosti i jeho naplněním. Všechna tato konstatování je nutné brát doslova a to přesto, že dnes se takto věci a problémy neřeší. Je to otázkou teprve blízké budoucnosti. V ní dojde k radikálnímu přehodnocení celého komplexu vztahů lidí navzájem. V budoucnu bude čest mít možnost pracovat. Protože práce se bude odvíjet pouze na schopnosti daného jedince být schopen spolupráce na tvůrčím principu. Vznikne tak zároveň i nová kasta nezaměstnaných, kteří budou těmi, kdo nebude schopen uvedených činností a zůstanou pouze na Základním příjmu ve smyslu přežívání.

Tento článek byl vytestován na hodnotu pravdivosti 510+ dle Mapy vědomí (Hawkins)